

občinski list

Intervju z županom
Novice iz krajevnih skupnosti
Praznovanja
Mlaji

Priloga:
Načrt razvojnih programov

V četrti številki Občinskega lista smo za naše bralce namesto besede uredništva in županove besede pripravili kar pogovor z županom. Tokrat smo ga spraševali mi, v naslednjih številkah pa vabimo vas, spoštovani bralci, da v rubriki pisma bralcev, županu sami postavljate vprašanja.

Vabljeni k sodelovanju!

Pa nikaner ne pozabite, da še vedno zbiramo predloge za »tapravo« ime našega občinskega lista.

Uredištvo

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE RENČE-VOGRSKO ALEŠEM BUCIKOM

Najprej pogovor o splošnih zadevah...

Župan ste šest mesecev...

Župan sem od 27. 11. 2006. Če se nekoliko pošalim, sem bil kar nekaj časa kot kmet brez zemlje in brez orodja. 1. januarja 2007 smo dobili našo kmetijo, orodje pa še pričakujemo (žiro račun, občinska uprava).

Delitvena bilanca z Mestno občino Nova Gorica je bila prvi korak v tem procesu osamosvajanja občine Renče-Vogrsko. Vendar v tem trenutku še nismo povsem samostojni, saj še nimamo svojega žiro računa, ki bo najbrž odprt v mesecu maju. Država si v takih primerih vzame veliko časa, da preveri vse podatke. Proces osamosvojitve pač teče počasi, celo veliko bolj, kot smo si na začetku predstavljali. Zakonodaja ima svoje poti.

Danes sedimo v prostorih, kjer diši po novem...

Ja, konec aprila smo opremili in se preselili v začasne prostore tukaj v Kulturnem domu v Bukovici. Žal pa ti prostori niso povsem primerni in zadostni, saj bo uprava, ko bo lahko delovala, v celoti štela osem ali devet zaposlenih. Poleg tega pa je dostop do njih nepriimeren. Trenutno se dogovarjamo še z ostalimi podnajemniki te stavbe, kako skupaj razrešiti problem prostorske stiske.

Kdaj bo začela delovati uprava?

V polnem številu bo uprava začela delovati predvidoma septembra. Že v januarju smo v Primorskih novicah objavili poizvedovalni razpis za delovna mesta v občinski upravi z namenom, da bi izvedeli, koliko ljudi iz našega območja bi bilo zainteresiranih za zaposlitev. Ugotovili smo, da strokovnjaki iz našega okolja niso zainteresirani za delo v naši upravi, saj smo od tu dobili le eno prijavo. Sicer pa trenutno niti ne hitimo z zaposlovanjem, saj še nismo prevzeli vse dokumentacije od MONG-a. Tako bo uprava v Novi Gorici do 30. junija 2007, po pogodbi opravlja vse obveznosti in dejavnosti. Te storitve jim seveda plačujemo in to približno 4,5 mio SIT na mesec.

Večkrat smo slišali, da so bila pogajanja z MONG-om težka...

Na začetku Nova Gorica res ni bila prijazen partner, vendar so se odnosi uredili. Mislim, da smo jih presenetili, ko smo zelo hitro dokazali, da znamo in zmremo prevzemati odgovornost, da znamo strokovno in samostojno pripravljati dokumentacijo, jo argumentirati. Tu je treba povedati, da smo to zmogli le s pomočjo naših ljudi, ki so res požrtvovalno, strokovno in povsem prostovoljno pripravljali vse potrebno. In to v nemogoče kratkem času, za kar se jim res zahvaljujem. Danes nas MONG jemlje kot enakovredne partnerje in sosedo.

Delitvena bilanca je bila narejena po razmerju 88:12 v korist Mong-a

Da, po številu prebivalcev. Ampak to je šele prvi kriterij. Čaka nas še vsebinska delitev premoženja zavodov in javnih podjetij, ki so v skupni lasti. Torej imamo pred sabo še veliko dogovarjanj in usklajevanj.

Delovanje občinskega sveta...obveščanje občanov o sklepih...

Občinski svet, ki šteje petnajst svetnikov, je imel že šest sej. Pri odločanju nismo vzpostavili sistema pozicijske opozicije, ampak delujemo po načelu strokovnosti. Po mojem mnenju mora biti vsaka odločitev strokovno in ne politično utemeljena. Naloga uprave in župana je, da pripravi dobre in strokovno utemeljene predloge. Občinski svet, ki je politični organ, pa odločitve sprejme.

Renče-Vogrsko: Sprejem delitvene bilance, 29. 3. 2007

Vsi postopki za informiranje javnosti so zajeti v statutu in poslovniku, ki smo jih sprejeli na prvih sejah občinskega sveta. Zapisniki sej sveta so javni dokument. To pomeni, da boste lahko o tem, kakšne sklepe sprejemamo, tudi javno obveščeni. Oba dokumenta (statut in poslovnik) ste lahko v celoti prebrali v Občinskem listu.

V naši občini torej ne bomo ravnali nič drugače, kot v vseh ostalih občinah. Imamo svojo oglasno desko, vsi svetniki imajo vse zapisnike in informacije, zapisniki gredo po vseh krajevnih skupnostih. Tudi naš Občinski list je bil ustanovljen z namenom, da bo objavljala uradne informacije. Ko pa bo začela delovati uprava, bodo gradiva, zapisniki in vsi javni dokumenti objavljeni tudi na uradni spletni strani občine.

Proračun, naš razvoj...

Proračun naše občine znaša 3.3 mio evrov. Približno polovico teh sredstev moramo razporediti na obvezne stroške (plačilo za vrtce, šolstvo, zdravstvo, socialo, kulturo...), ostala polovica pa so lahko sredstva za investicije.

Sestaviti proračun je zelo zakompliciran postopek. Še posebej težko je bilo sestaviti proračun prvič, ko še nismo imeli zbranih vseh potrebnih podatkov o prejšnjih prilivih in odlivih ter predvsem podatkov o dejanskih potrebah in možnostih našega okolja. Tu smo potrebovali res zelo veliko znanja, izkušenj in tudi informacij o tem, kako si pri tem pomagajo druge občine.

Poleg tega je za sestavo dobrega proračuna, torej takega, ki omogoča razvoj in investicije, potrebno imeti strokovno pripravljena izhodišča. Ta izhodišča, kri-

teriji in pogoji so zajeti v različnih dokumentih in jih intenzivno šele pripravljamo.

En tak dokument je Strategija razvoja občine. Za pripravo tega dokumenta je bil ustanovljen Projektno razvojni svet (PRS) kot posvetovalni organ župana. PRS je imel pri sestavi proračuna zelo veliko vlogo. Vsi veste, da so v februarju potekale okrogle mize in delavnice po KS in v strokovnih krogih. Sedaj na podlagi izraženih potreb in želja, ki so jih izrazili občani po KS, na podlagi strokovne presoje in ob pomoči Regijske razvojne agencije pripravljamo strategijo razvoja občine. Če poenostavim: vse želje in potrebe laične in strokovne javnosti, vse predvolilne programe posameznih strank in kandidatov za župane, bomo zajeli v en dokument, ki ga bomo dobili ta mesec in ga dali v odločanje občinskemu svetu.

Naslednji pomemben dokument je Prostorski načrt občine. To je dokument, ki iz Strategije razvoja občine povzame in določi, kje in na kakšen način bomo to, kar želimo imeti, realizirali. Na primer: želimo imeti obvoznico, v prostorskem načrtu občine bomo povedali, kje in kako. Ali: želimo imeti športni park: v tem dokumentu bomo povedali kam ga bomo umestili. Tudi prostorski načrt občine bo šel skozi javno obravnavo v maju in juniju.

Dokument, ki ga potrebuje občina in ga je potrebno upoštevati pri načrtovanih aktivnostih, je Okoljevarstveno poročilo občine. Ta vsebuje popis vseh tistih subjektov, ki kakorkoli vplivajo na okolje (hrup, onesnaževanje, emisije...). Pripravlja ga Univerza v Novi Gorici.

V dokumentu, ki ga imenujemo Načrt

razvojnih programov občine, je predviden program razvoja za več let vnaprej. Naš program je zastavljen progresivno, kar pomeni, da imamo predvidenih vsako leto več prihodkov in seveda zato več investicij.

Občina potrebuje tudi Načrt varovanja okolja, ki bo pripravljen do konca leta. Ta načrt nam bo nakazal, v katero smer in kako naj se naša občina razvija. S tem dokumentom bomo lahko določili okoljevarstvene pogoje, kriterije in standarde za razvoj gospodarskih in družbenih dejavnosti v naši občini. Čim bolj se bodo dejavnosti zajedale v stanovanjski del, tem strožjim kriterijem bodo morale zadostiti. Na primer: obrtna cona v Renčah se zelo približa bivalnemu okolju, zato bomo morali biti še posebej previdni na vse možne vplive na okolje. Ko sem na to opozarjal, so nekateri mislili, da sem proti obrtni coni v Renčah. Pa seveda nimam nič proti njej, le opozarjam, da je pri načrtovanju razvoja treba upoštevati vse dejavnike in iskati dolgoročne rešitve.

Skratka, proračun je zelo zahtevna in odgovorna naloga. Možno pa je izvesti tudi rebalans proračuna, če se to izkaže za potrebno. Glede na vse povedano si najbrž ni težko predstavljati, da bo letos prav gotovo potrebno v proračun vnesti popravke.

Ob tem pa moramo upoštevati še nekaj: če se hočemo hitro in dobro razvijati, se ne smemo zanašati samo na lasten denar. Ta bo zelo hitro porabljen. Preveriti moramo, za katere projekte lahko pridobimo evropska sredstva. Za to moramo imeti ideje, dokumentacijo, dovoljenja, itd. ... pripravljena vnaprej, sicer za evropska sredstva ne moremo kandidirati. Pripravljamo predloge in dokumentacijo za različne projekte in reči moram, da smo na tem področju res že veliko naredili skozi PRS. Tu se moram zahvaliti predvsem Silvestru Vončini in Jožetu Elersiču, ki pri tem veliko pomagata.

Pa še nekaj: če danes pogledate moj predvolilni program, boste lahko videli, da je enak štiriletnemu razvojnemu programu občine. Ničesar nismo izpustili. V zadnjem gradivu, ki sem ga poslal občanom pred volitvami, sem napisal: »Želim postati župan vseh krajanov, ki cenijo poštenost, znanje, strokovnost in tradicijo.«

Jaz delam strokovno. Moj pristop je strokoven in nepristranski in bom ostal župan, dokler se bodo stvari odvijale na strokovni ravni. Strokovnost pričakujem tudi od vseh sodelavcev. Na nestrokov-

no delo ne pristajam in glede našega proračuna lahko trdim, da je sestavljen strokovno. Sicer pa so ga lahko naši občani prebrali že v prejšnjem občinskem listu. Za boljše razumevanje pa si v današnji prilogi lahko ogledajo Načrt razvojnih programov in investicij.

Naj pri tem pojasnim še nekaj: če hočemo delovati kot občina, moramo imeti svoj center in tam imeti večino stvari. Tu je potrebno vključiti urbanistično stroko in njene rešitve. Opažam pa, da se še vedno srečujemo z miselnostjo, da bomo lahko delovali kot so delovale KS, saj je bila dosedanja občina predaleč od nas. Zato moramo vsi skupaj narediti miselni preskok. Program naše občine še razvijamo, o smereh razvoja intenzivno razmišljamo in raziskujemo najoptimalnejše pogoje za razvoj vseh dejavnosti od gospodarstva, kmetijstva, obrti, turizma, športa, sociale, itn.... Za vse pa moramo imeti v proračunu rezerviran denar. Ta trenutek še ni jasno, kje bo kaj. V dokumente je potrebno zapisati čim več stvari, da jih potem lahko vsaj nekaj realiziraš. Če nečesa ne zapišeš, tega ne smeš izpeljati. Iz previdnosti je v dokumentnih zapisanih več stvari na različnih lokacijah, ki jih vseh najbrž ne bomo realizirali.

pa še pogovor o konkretnih zadevah:

Skrb za mlade, starejše, družbene dejavnosti, sociala ...

Naš sklep je, da bodo vse družbene dejavnosti v občini dobile dvajset procentov več, kot so jih do sedaj. Za vse dejavnosti, za vse športe. Za to je rezerviran denar v proračunu. Vendar ga bodo različne dejavnosti lahko pridobile le na podlagi prijave na razpis, ki ga bomo pripravili v mesecu maju.

Za starejše občane trenutno, razen obstoječih programov, ne izvajamo ničesar novega. Za invalidne osebe pa je v dogovoru s Centrom za socialno delo poskrbljeno bolje kot do sedaj. Trenutno imamo v naši občini 16 oseb, ki potrebujejo dodatno oskrbo in za njih smo uspeli urediti več ur nege, oskrbe... ki jih Centru za socialno delo plačuje občina.

Tudi za mlade je denar v proračunu, vendar se morajo organizirati, se prijaviti na razpise, se oglasiti na občini... Seveda so v proračunu zajeta tudi sredstva za preventivne dejavnosti.

Na področju razvoja družbenih dejavnosti v najširšem pomenu bo še veliko dela. Sedaj je na vrsti oblikovanje pro-

gramov in dejavnosti v sklopu Odbora za družbene dejavnosti in delavke na upravi, ki je od aprila dalje že zaposlena za to področje.

Tudi na področju tehniške kulture so že izražene potrebe, ustanovljeni klubi... Na šoli v Renčah je s pomočjo občine (nabavili smo stroje in orodje) že zaživel modelarski klub. V tem času smo dali soglasje kar trem novoustanovljenim društvom s področja tehnične kulture.

Kaj naj bi zajemal park tehniške kulture?

Kot pri vseh vrstah porabe proračunskega denarja, bomo tudi tu najprej pripravili razpis za to dejavnost in šele po prijavah lahko videli, kaj dejansko bomo lahko v sklopu tega razvijali. Modelarski krožek že imamo, imamo močno ekipo motokrosistov, imamo avtomobilsko ekipo, pričakujemo tudi kolesarsko ekipo ... tu bo poligon za učenje varne vožnje, sem sodijo tudi športna igrišča...

Park pa pomeni, da vsem tem dejavnostim, ki potrebujejo prav posebne pogoje za izvajanje, ponudimo varen in primeren prostor. Ponudila se nam je celo možnost, da bi na našem območju umestili regionalni poligon oz. park tehnične kulture iz evropskih sredstev... O primerni lokaciji še razmišljamo.

Šola na Vogrskem

6. januarja 2007 smo na šoli na Vogrskem imeli sestanek s starši in strokovnimi delavci šole. Po naših podatkih je za naslednje šolsko leto na Vogrskem sedem šoloobveznih otrok. Le dve družini sta se odločili za vpis na OŠ Vogrsko. Ostali pa so se kljub temu, da smo jim ponudili, da bi občina plačala jutranje varstvo od sedme ure zjutraj in podaljšano bivanje do sedemnajste ure, odločili za vpis na matično šolo v Šempetru. Torej? Za naslednje šolsko leto še ni problem, za vnaprej pa se bodo morali krjani odločiti kaj in kako. Zasledili pa smo tudi želje med Vogrini, da bi svoje otroke vozili v šolo v Renče.

Cestne povezave

- **cesta Vogrsko - Volčja Draga** (državna cesta)

v septembru 2007 bomo začeli z rekonstrukcijo ceste Vogrsko - Volčja Draga, ki bo trajala do junija 2008. Ta investicija gre v triletni državni proračun.

- **Vogrsko-Dobrava**
tu moramo ugotoviti ali že obstajajo

projekti za to cesto. Sicer pa bo cesta rekonstruirana preden se bo začela izvajati rekonstrukcija ceste Vogrsko - Volčja Draga. To je občinska cesta. Ali bo izpeljano samo krpanje ali kaj več, je odvisno od projektov. Če obstajajo, bo tam urejen še pločnik. Za izgradnjo pločnika pa je potrebno odkupiti še nekaj zemljišč.

- **križišče Bukovica-Volčja Draga in prehod čez železniško prog** (državna cesta)

Železniški prehod pred križiščem ima polavtomatske zapornice, ki imajo zapiralni čas petih minut. Slovenske železnice v svojem programu nimajo predvidene zamenjave teh zapornic z avtomatskimi (zapiralni čas eno minuto), ker je v dolgoročnem planu izgradnja obvoznice Bazara - Volčja Draga. To bi za nas pomenilo nespremenjeno stanje še vsaj deset let. Zaradi tega imamo v letošnjem proračunu rezervirana sredstva za sofinanciranje postavitve avtomatskih zapornic v Volčji Dragi. Za to pa moramo pridobiti soglasje države in pridobiti izvajalca - Slovenske železnice. Če tega ne bodo sprejeli, ne moremo narediti ničesar. Predračun za ta prehod je 45 mio Sit.

Za ureditev našega res kritičnega križišča v državi še iščejo rešitve. SemafORIZACIJA križišča je nemogoča, ker bi morali za to imeti tri pasove ceste, česar pa tam zaradi zasebnega zemljišča ni možno izpeljati. Hitre rešitve na tem področju žal ni.

- **renška obvoznica**

Pred dvema letoma je MONG imela namen odkupiti zemljišča za renško obvoznico, vendar je pri odkupu zemljišča, ki je v lasti Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov, prišlo do problema, ker je pod zaščito Nature 2000 in ga po zakonu ni mogoče odkupiti. To je edino preostalo zemljišče, ki na tej trasi še ni odkupljeno in trenutno skupaj z državo iščemo poti, kako rešiti nastalo pravno zagato.

Obvoznica je res potrebna. Tega se zavedajo tako Goriške opekarne kot prevozniki sami. Oboji izražajo veliko pripravljenost, da bi z delom pripomogli k temu, da bi renško obvoznico čim prej in čim ceneje naredili. Rešitev smo iskali tudi v pridobitvi delnega gradbenega dovoljenja od mosta do Goriških opekarn. Pri tem je potrebno premostiti strugo potoka Renca, kar sploh ni enostavno in

je za to potrebno pripraviti cel projekt z gradbenim dovoljenjem.

• Pločnik ob cesti v Bukovici

Zemljišče ob cesti, po katerem naj bi potekal pločnik, je v celoti last Šampionke Renče in ni javno dobro. S Šampionko se še nismo uradno dogovarjali o odkupu. Je pa v fazi izdelave lokacijski načrt za obrtno cono Volčja Draga, in ko bo ta končan, bomo imeli javno obravnavo tega dela. Nisem pa prepričan, ali je v tem delu lokacijskega načrta zajeta tudi izgradnja pločnika.

• Odstranitev nasada hrušk ob šoli v Renčah

Tu se mora 11 lastnikov, ki so na tem območju po denacionalizacijskem postopku dobili vrnjeno zemljišče odločiti, kaj bodo naredili. Z njimi se je potrebno dogovoriti ali so pripravljene ta zemljišča prodati. Denar v proračunu za to je predviden.

Obračališče pri šoli v Renčah

Denar za to je predviden. Rekli so mi, da je projekt pripravljen, vendar ga jaz še nisem videl. Če dovoljenje obstaja, gremo takoj v izgradnjo. Če projekta ni, ga bo potrebno narediti. Če dokumenti obstajajo, pa še ne vemo, saj od Nove Gorice še nismo prevzeli nobene dokumentacije.

Mrliške vežice

Ko smo si s Komisijo za okolje in prostor ogledovali vse ceste v občini smo si ogledali tudi vsa pokopališča. Ugotovili smo, da vse tri Krajevne skupnosti mrliške vežice potrebujejo. KS tudi trdijo, da imajo izdelano dokumentacijo. Vendar sam še nisem videl nobenega gradbenega dovoljenja za izgradnjo. Če dokumenti so, ne bo problemov za izgradnjo.

Stanje kmetijstva...

V proračunu je letos zagotovljena dvakrat več denarja kot v stari občini. Komu in kako se bo denar razdelil, je spet stvar razpisa. V sklopu teh sredstev je predvidena tudi tržnica ob avtocesti, poleg tega pa smo vložili tudi vlogo na razpis za evropska sredstva in sicer za izgradnjo odkupne postaje in tržnice. Kje naj bi to bilo, bomo predvideli s prostorskimi akti. Je pa tukaj v igri kar nekaj denarja.

Obrtne cone

Trenutno imamo lokacijski načrt za obrtno cono v Renčah. Občina pogoje za izvajanje obrti vsekakor omogoča.

Kakšno je naše gospodarstvo

Mislím, da je dobro, stanje je relativno ugodno. Prognoza za naprej je dobra.

Turizem

Načrtov za razvoj turizma še nimamo. Razvoj turizma seveda podpiramo, žal pa trenutno konkretnih ponudnikov za izpeljavo te dejavnosti nimamo. Mi kot občina sami seveda ne moremo izvajati ničesar. Bomo pa podprli interes izvajalcev v skladu s pristojnostmi, ki jih imamo.

Turistični razvoj v okolici Vogrščka v sodelovanju z MONG-om

Trenutno o tem še ne razmišljamo. Tudi tukaj je potrebna iniciativa; potrebno je vedeti, kaj želimo, kaj potrebujemo, narediti projekte, vključiti zainteresirane izvajalce.... Skratka občina to lahko podpira in omogoča, nosilec dejavnosti pa ne more biti.

Kulturne dvorane

- izgradnja na Vogrskem je v planih za leto 2010,
- v Bukovici je predvidena adaptacija v letu 2008 in 2009,
- v Renčah pa je obnova predvidena za letos in nekaj v naslednjem letu.

Oživiljanje življenja na vasi

Osnova vseh naših investicij je Načrt razvojnih programov. Denarja pač nimamo za vse. Evropska skupnost daje veliko sredstev za obnovo podeželja in ohranitev starih vaških jeder. Na razpisih za ta sredstva imajo prednost tisti, ki med seboj povezujejo ali različne občine ali regije. Če bi projekt prijaviли sami, je zelo malo možnosti, da bi sredstva zanj tudi pridobili. Povezati se moramo še s kakšno drugo občino. Trenutno se dogovarjamo z občino Šempeter, da bi oni prijaviли obnovo šempeterskega placu in dvorca Coronini, mi pa obnovili stara vaška jedra: Renško, v Bukovici posodobili plac in enako seveda tudi na Vogrskem. Tu pa so postopki zelo dolgi, terjajo veliko usklajevanja in seveda nekoga, ki se bo s tem ukvarjal.

Sodelovanje s krajevnimi skupnostmi

Je dobro in slabo. Dobro je v urejanju osnovnih dejavnosti, ki jih moramo opravljati, slabo pa je na primer zato, ker se še vedno nismo dogovorili, kdaj bo občinski praznik. Odbor za družbene dejavnosti bo v kratkem razpravljal tudi o tem. Po mojem bi lahko bil prav

v tem času vseh naših praznovanj, ki jih imamo v maju: 750 letnica prve pisne omembe Renč, 60 letnica Telovadnega društva Partizan Renče, 30 obletnica pobratenja s Staranzanom, 75-letnica Pihalnega orkestra Vogrsko ... V občinskem proračunu smo denar za praznik rezervirali, predlogov, kdaj naj bi ga imeli, pa še ni.

Spori zaradi plačila najemnine telovadnice v Renčah

Moje stališče je, da morajo imeti vsi športni enake možnosti in pogoje za opravljanje dejavnosti in za razvoj in seveda vsi otroci enake pogoje za koriščenje in udejstvovanje v športnih in vseh ostalih aktivnostih.

TVD Partizan ima tako kot vsi ostali na razpolago brezplačno uporabo telovadnice v skladu s termini, ki jih uskladijo s šolo. Upravljavca telovadnice pa je seveda šola.

Celostna podoba naše občine:

Kot veste, trenutno nimamo dodatnih predlogov za grb naše občine razen predloga, ki je bil objavljen v glasilu. Nekaj pripomb na ta grb smo dobili, drugega predloga pa ne. Naše občane smo javno pozvali k zbiranju idej, ponudb in rešitev. Če bomo predloge dobili, bomo o njih razpravljali. Se bomo pa prav kmalu morali dokončno odločiti, kakšna bo naša celostna podoba.

Dvigalo v ambulanti v Renčah

Dvigalo ni v proračunu. Če bi ga hoteli zgraditi, bi potrebovali gradbeno dovoljenje, za katerega bi potrebovali spet veliko časa. Po mojem pa je treba je iskati dolgoročne rešitve in razmišljati o celostni zdravstveni ponudbi in najti res ustrezne rešitve, ki bodo za primerne in dobre za vse.

Za konec Vaša vizija občine pred volitvami je bila: »Postanimó moderna, ljudem in okolju prijazna podeželska občina, ki bo upoštevala želje in potrebe naših krajanov« Kako danes ocenjujete to vizijo?

Mislím, da smo na zelo dobri poti. V pripravi nekaterih dokumentov trenutno celo prehitavamo MONG, kar pomeni, da bomo lahko vse želje, ki si jih bomo zastavili tudi prostorsko uresničili in naslednje leto zanje pridobili tudi gradbeno dovoljenja. V letošnjem letu pa lahko samo obnavljamo stvari v taki obliki kot so danes, nobene stvari ne moremo narediti nove.

Moramo pa zato toliko več narediti na izdelavi dobrih programov ter ustvarjanju pogojev za zdravo življenje vseh nas in za optimalni razvoj celotne občine.

Seveda smo ob koncu našega pogovora zaželeli županu veliko modrosti in uspehov pri vodenju naše občine. On pa ni pozabil pohvaliti našega občinskega lista in nam zaželel še veliko dobrih novic.

Uredništvo

Novica iz uprave OTVORITEV NOVIH OBČINSKIH PROSTOROV

Na Občini Renče-Vogrsko smo si na začetku poti svojega delovanja začasno sposodili prostor v Šempetru, sedaj pa smo se končno preselili v Bukovico. V zgornjih prostorih stavbe Krajevne skupnosti Bukovica smo uredili prostore v treh pi-

sarnah. Prostori so lepi, a jih žal ni dovolj. Tri pisarne bodo ob delovanju občinske uprave v polnem obsegu kmalu postale pretesne.

Na novo je opremljena tudi sejna soba, kjer ima trenutno pisarno župan Aleš Bucik. Sejno sobo krasijo slike denarnih valut, ki segajo od Kraljevine Jugoslavije do evrskega bankovca, zadnje valute Slovenije po vstopu v Evropsko unijo. V sejni sobi se nahaja tudi maketa renškega mostu, ki ga je župan dobil v dar od župana Mestne občine Nova Gorica Mirka Brulca, ko smo se dokončno odcepili od Nove Gorice, 29. marca 2007.

V sredo, 25. aprila 2007, so svetniki občine, nadzorni odbor in člani ostalih odborov in komisij, člani Projektne razvojne sveta in župan simbolično otvorili nove prostore.

Občina se tako oblikuje po predvidevanjih. V nadaljenjem razvoju pa si želimo, da bi lahko čimprej zaposlili uslužbence, ki bodo poskrbeli za nemoteno delovanje naše uprave.

Alma Volk in Nataša Gorkič

ZAKAJ TAKO

Majhna avtobusna hiška na Vogrskem, bi bila lahko eno izmed prikupnejših postajališč v naši okolici, če je v notranjosti ne bi kazile smeti in umazane stene. Postajališče je prostorno, obdano z zelenico in nekaj drevesi, na zunanji strani postaje pa je tudi zemljevid KS Vogrsko z vsemi zaselki. Hiška skoraj res ne služi več prvotnemu namenu, saj na Vogrsko zaide le še redko kakšen avtobus, vendar pa sem po obisku njene notranjosti sklepala, da mora postajališče pravzaprav imeti veliko obiskovalcev.

So to otroci, ki čakajo na šolski avtobus, so to mladi, ki se »nimajo kam dat«, so to neodgovorni odrasli?

Ne, ne potrebujem odgovora KDO, ampak le pozivam NIKAR TAKO!

Še dobro, da ima postaja dobre sosedse, ki pokosijo travo in uredijo okolico. Notranjost je očiščena ob vsakem 1. maju, ko jo člani orkestra in pevskega

zboru počistijo in pripravijo za zadnji aprilski dan, ko dvigujemo mlaj in zakurimo kres.

Kaj pa potem?

Potrudimo se vzdrževati čisto, lepo in urejeno okolico skozi vse leto!

Nataša Podgornik

NOVICE IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Krajevna skupnost Bukovica Volčja Draga

DRUŠTVO UPOKOJENCEV BUKOVICA-VOLČJA DRAGA IZLET V LAGO DI GARDA

Društvo upokojencev Bukovica-Volčja Draga vsako leto za svoje člane organizira nekaj izletov. Prvi v letošnji pomladanski sezoni je bil izlet v Lago di Garda.

Najprej smo se ustavili v Safari parku v bližini mesteca Bussolengo. Posebnost tega parka je, da se živali kot so levi, ži-

rafe, nosorogi, nilski konji in tudi bolj mirne živali, med katerimi so gazele, zebre, opice in podobne, prosto gibljejo po parku. Obisk parka je zaradi varnosti mogoče le v zaprtih vozilih. Tik ob tem parku je tudi živalski vrt, kjer so živali v ogradah ali v kletkah, pač glede na vrsto živali in stopnje nevarnosti, ki jo pred-

stavljajo za obiskovalce. V parku so zelo lepo urejene sprehajalne poti, kar nudi pravo sprostitev za obiskovalce.

Na naslednjem postanku smo si ogledali park Sigurtà, ki se nahaja v bližini Gardskega jezera v vasi Valeggio sul Mincio. Lokalni vodiči pravijo, da je to eden od petih najlepših parkov na svetu. Park je zelo velik, saj obsega preko 50 ha površine. Prav zato si ga je mogoče ogledati tudi s turističnim vlakcem.

Končni cilj našega izleta je bil obisk mesteca Sirmione. Mestece leži na polotoku, ki se zajeda v Gardsko jezero in živi predvsem od turizma. Na skrajnem delu polotoka so »Grotte di Catullo« to so jame in razvaline starih objektov ter termalni vrelci iz rimskih časov. Oglede turističnih zanimivosti je priporočljiv tako z vodne strani kot s sprehodom po mestecu z neštetimi trgovnicami s spominki in slaščičarskimi dobrotami. Naš celodnevni izlet se je iztekel. Domov smo se vrnili utrujeni a zadovoljni.

Bogo Rusjan

Napoved

Pohod na Cerje, v soboto, 2. junija 2007, ob 13 uri.

Zbirno mesto je pred občinsko stavbo v Bukovici. Odhod do parkirnega mesta na začetku ceste za Cerje z lastnimi vozili.

Vabljeni pohodniki iz celotne občine!

Priporočamo dobro obutev in obilo dobre volje. V primeru slabega vremena bo pohod naslednjo soboto.

Predsednica DU: Renata Tischer (031 346 093)

OBNOVA PREZBITERIJA IN KRIŽEVEGA POTU V CERKVI SVETEGA LOVRENCA V BUKOVICI

V nedeljo, 4. marca 2007, je bil za našo župnijo, pa tudi za našo krajevno skupnost poseben dan. V cerkvi svetega Lovrenca se je zbralo neobičajno število ljudi, ki so bili priča blagoslovu dveh pomembnih pridobitev: obnove prezbiterija in obnove stare križeve poti.

Na slovesnost so bili povabljeni vsi duhovniki iz naše dekanije.

Na začetku svete maše je domači župnik Vojc Žakelj izpostavil dobro sodelovanje župnije Bukovica z arhitektko Ines Bonutti. Arhitektka je med slavnostnim govorom poudarila pomen barv

v prezbiteriju ter dopolnjevanje le-teh, upoštevajoč religiozna načela, ki veljajo v cerkvi. Govorila je o beli barvi lesa in o modri barvi, ki je na krstnem kamnu kot prisposodba potoka, ki vre iz notranjosti in očičuje duha.

Med osrednjim delom maše – pridigo, je škof monsignor Metod Pirih poudaril pomen posameznih elementov v prezbiteriju: tabernakelj, ambon, krstni kamen, križ in oltar. Med samim obredom darovanja je škof mazilil nov oltar. Sledila je kadilna daritev. Med kadilno daritvijo je škof postavil v posodico nekaj kadila in

ga nato prižgal, da je gorel s plamenom. Kasneje je oltar očistil. Tako je bil oltar blagoslovljen. Seveda je blagoslovil tudi posamezne elemente v prezbiteriju ter novo pridobitev – križev pot. Po koncu maše smo bili vsi vabljeni na pogostitev, oziroma na agape – skromno pogostitev s srečanjem, z namenom, da bi se duhovno zbližali med seboj.

Domači župnik se je na koncu zahvalil vsem, ki so pri obnovi kakorkoli pomagali.

Roland Tischer

Krajevna skupnost Renče

DEKLICE OŠ LBB RENČE SO ZAORALE BRAZDO RAZVOJA MAŽORETARSTVA

Na pobudo navdušene deklice iz 1. razreda OŠ Renče, ki je obiskovala vadbo pri Twirling-mažoretne društvu Nova Gorica in tam pogrešala prijateljice iz svojega kraja, se je njena mama na nas obrnila s prošnjo po pomoči pri oblikovanju vadbe v domačem kraju. V društvu smo odločili, da bomo ponudili roko. Ker je »twirling« v Sloveniji dokaj nova dejavnost, je vadiateljic malo, zato smo bili zelo veseli, ko se je za sodelovanje odločila prijazna in izkušena trenerka Andreja Benedetič iz Goriških Brd. Zelo prijazno so nam s prostori za vadbo priskočili na pomoč na bukovski podružnični šoli. Posebej pa se za sodelovanje zahvaljujemo psihologinji Branki Pregelj Arčon, ravnatelju Bogomirju Furlanu, tajnici Jelici Turel ter gospe

Gelati Hermi in gospodu Francu Kofolu, ki skrbita za telovadnico.

Vadbo, ki so jo deklice začele obiskovati novembra 2006 v telovadnici POŠ Bukovica, obiskuje 10 deklic v starosti od šest do deset let. Ker se je oblikovala le ena začetna skupina, smo k vadbi na začetku povabili le deklice prvih treh razredov, kajti to je najprimernejše obdobje za pričetek vadbe. Pridružil se je še nekaj starejših deklic. Pod budnim očesom trenerke uspejo vse enakomerno vaditi in kljub starostni razliki že spretno vrtijo palico.

Že januarja letos so se pričele pripravljati za nastop na 7. odprtem državnem prvenstvu Mažoretne in twirling zveze Slovenije, ki je potekalo od 20. do 22. aprila v Športni dvorani v Novi Gorici. Tekmovanja, ki je starostno omejeno, se je udeležilo sedem deklic. Vseh deset deklic pa se je pod okriljem novogoriškega društva udeležilo otvoritvene slovesnosti. Tekmovalke so zapisogle in poslušale zaprisego vodje sodnic, ki je prišla iz Amerike, kjer je twirling dokaj razvita športna dejavnost. Tekmovalna nedelja je bila zelo vznemirljiva, saj so dekleta prvič tekmovala na parketu v družbi pri-

bližno 500 tekmovalk iz cele Slovenije. V zraku je bila napetost, ki so jo dekleta premagovala na različne načine. Zelo so se razveselile, ko so tik pred razglasitvijo na parketu zagledale renške kotalkarice, tako da se je napetost pričela zmanjševati. Naše deklice so na podelitev čakale v družbi twirleric in mažoret iz Laškega, eno od najuspešnejših skupin z najdaljšo tradicijo na slovenskem, ki je trenutke pred razglasitvijo rezultatov premagovala z glasnim petjem. Vse skupaj so se nalezle njihove dobre volje.

Rezultati so bili odlični, vse deklice so dobile priznanja in odlikovanja kot spomin na njihov prvi uspešen nastop pod okriljem našega društva. Uspeh in dobra volja sta jim dala veliko nove energije in sedaj že pridno vadijo prvo skupinsko točko, ki jo bodo gotovo z veseljem pokazale, ko bodo pripravljene, verjetno že na Norminem memorialu, ki ga naše društvo že osmo leto zapored pripravlja v počastitev spomina na prvo mentorico novogoriških mažoret, profesorico telesne vzgoje Normo Simoniti. Spodbujali jih bomo, da vztrajajo, kajti naš cilj je oblikovati močno skupino in tako širiti to slikovito dejavnost, tudi zato, da bi dekleta lahko trenirala v domačem kraju in mogoče kdaj v prihodnosti tudi zakorakala pred pihalnim orkestrom na kateri od prireditev v domači občini.

*Predsednica društva
Nives Toroš*

Pesnika Radivoj PAHOR in Jurij PALJK v Gorici NOVA LITERARNA POBUDA OB MEJI

V parku občinske palače v Gorici je zadnje dni maja prišlo do zanimivega srečanja v okviru nove literarne pobude krajev ob meji. Ob evropskem dnevu knjige sta

se na Snidenju goriške poezije predstavila pesnika Jurij Paljk, urednik tednika Novi glas v Gorici, sicer pa rojen v Velikih Žabljah na Vipavskem, ki živi in ustvarja v vasi Torzo pri Ogleju in Radivoj Pahor, profesor na Gimnaziji Nova Gorica, rojen Goričan, ki živi in ustvarja v Renčah. Moderator srečanja je bil dr. Zoltan Jan, literarni kritik in sodelavec tržaške univerze, sicer doma iz Nove Gorice. Večer, ki je potekal v prijetnem, sproščenem in spoštljivem medsebojnem dialogu, je priredil Kulturni dom iz Gorice v sodelovanju s Slovensko konzulto pri goriški občini in založbo Educa iz Nove Gorice. Med poslušalstvom smo opazili kar nekaj znanih obrazov iz javnega in kulturnega življenja Gorice, med njimi prof. Alda Rupla, so-

delavca Slovenskega raziskovalnega inštituta, prof. Segia Tavana, znamenitega kulturnega zgodovinarja iz Gorice, prof. Jelko Pirih (sicer tudi nekdanjo Renčan-ko), ravnateljico liceja Trubar - Gregorčič v Gorici, Igorja Komela, vodjo goriškega Kulturnega doma, pisateljico in novinarko Dorico Makuc, občinsko svetnico Katjušo Žigon iz Renč... Prvo srečanje te vrste so zelo pozorno spremljali tudi mediji: Radio Trst, postaja A, TV Primorka, tretja TV mreža RAI, Primorski dnevnik ... Pokrovitelj prireditve je bila goriška občina in njen predstavnik je uvodoma tudi nagovoril lepo število prisotnih v čudovitem občinskem parku sredi Gorice.

(Povzeto po Primorskem dnevniku in Radiu Trst, postaja A.)

NASTOP OTROŠKEGA IN MLADINSKEGA ZBORA

Ko se predamo petju iz glave prežene-mo vse skrbi, želje in misli....vse, kar se nam mota po njej.

In ko odmislimo še same sebe ter postanemo čisto lahki, nas glasba s petjem vzame v naročje, mi pa se ji pustimo nositi po skritih in čudežnih poteh glasbenega veselja.

Otroški in mladinski pevski zbor Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša RENČE je zapel v Kulturnem domu v Novi Gorici na Reviji otroških in mladinskih pevskih zborov Goriške 2007 tako lepo, da smo se z veseljem predali čudežnim potem...

Nataša Domazet

LIKOVNA RAZSTAVA TAMARE KOROŠAK V MEDIC HOTELU V RENČAH

Tamara Korošak je bila rojena leta 1969 v Šempetru pri Novi Gorici.

Zgodnje otroštvo je preživela v Renčah in to je bilo zanjo najsrečnejše obdobje.

Po končani Srednji družboslovni in ekonomski šoli v Novi Gorici je študirala likovno pedagogiko na Pedagoški fakulteti v Ljubljani. Leta 1994 je z nalogo Slikani portret diplomirala pri prof. Zdenku Huzjanu. Po končanem študiju je poučevala na Osnovni šoli »Jože Moškrič« v Ljubljani in ilustrirala več osnovnošolskih učbenikov. Po dolgotrajni bolezni je umrla v Ljubljani leta 1999.

Likovna zapuščina nadarjene ustvarjalke obsega okoli sto likovnih del, zlasti slikanih portretov, ki jih je avtorica ustvarila v okviru diplomske naloge, in grafik, nastalih tako v študijskem

obdobju kot tudi v zadnjih letih njenega prekratkega življenja. Razstava v Medic Hotelu bo odpta do junija. Vabljeni k ogledu!

Povzeto po zloženki iz razstave

NOVICE IZ KOTALKARSKIH VRST

V aprilu 2007, sta v Renčah potekali dve zelo pomembni mednarodni tekmovanji v umetnostnem kotalkanju.

• Prvo je bilo tekmovanje UISP – šport in turizem, na katerem smo gostili smo reprezentanco Toscanne. V Toscani je nekaj tisoč kotalkarjev, katerih izbrani predstavniki so se pomerili z renškimi tekmovalci v obveznih likih in prostem programu.

Tekmovanje je bilo uspešno zaključeno, tudi z rezultati smo bili zadovoljni.

• Drugo tekmovanje je bil jubilejni 15. mednarodni pokal Renč.Tekmovanja, ki so so potekala med športnimi pari ter v kratkem in dolgem programu, se je udeležilo preko sto tekmovalcev iz Hrvaške, Italije in Slovenije. Največ uspeha v skoraj vseh kategorijah so imeli domači tekmovalci, saj so osvojili veliko odličij in zato pogosto stali na zmagovalnih stopničkah. Prva mesta so zasedli - po kategorijah: začetniki Urška Furlani, cicibani dečki Luka Rovtar, deklice Jessica Marka, ml. deklice Ana Turel, mlajše mladinke Danaja Černe, člani Jernej Furlan, članice Lucija Mlinarič. Ob zaključku so se prireditelji zahvalili vsem tistim, katerih zasluga je, da so naši, renški kotalkarji med najboljšimi v Evropi in na svetu.

25. aprila 2007 pa je v Bologni potekalo tekmovanje za pokal Italije v športnih parih Trofeo Fabio Barbieri. Povabljen je bil tudi par iz renškega kotalkarskega kluba, ki je trenutno edini športni par v Sloveniji. Marljiva kotalkarja Ana in Jan sta se s starši in trenerjem iz Bologne vrnila zadovoljna, saj sta svojo program izpeljala nad pričakovanji.

Majda Rusjan

NOGOMETNO DRUŠTVO RENČE

V nogometnem društvu Renče smo začeli s pripravami in tekmovanji v spomladanskem delu nadaljevanja prvenstva. Da so priprave potekale nemoteno, so poskrbeli naši trenerji Rajko Lasič (v kategorijah mladincev), Čermelj Vasilij (v kategoriji kadetov), Jogan Mitja (v kategoriji U-10) in Furlan Andrej (v kategoriji U-8). Seveda brez udeležbe naših igralcev ne bi šlo, zato jih moramo tudi pohvaliti, saj so se priprav in treningov redno udeleževali.

Mladinci pod vodstvom Rajka Lasiča so na domačem igrišču odigrali tudi že

prvenstveno tekmo, a so žal z vrstniki iz kluba Tabor Sežana zgubili v končni tekmi (rezultat 2 : 3 za Tabor). Uspešnejši in nasmejani so se vrnili kadeti iz Postojne, saj so slavili s kar 5 : 1. V kategorijah U-10 in U-8 še ni bilo tekem.

Hkrati vabimo vse osnovnošolske fante, da se nam pridružijo v društvu in začnejo z redno vadbo nogometa. Vsi zainteresirani se nam lahko pridružijo vsako popoldne na nogometnem igrišču. Starši pa nas lahko pokličete tudi na tel.: 051 653 338 - Rajko Lasič ali 040 205 025 - Tomaž Sulič.

Tomaž Sulič, ND Renče

BALINARSKA SEZONA 2007 SE JE ŽE ZAČELA

Članska ekipa športnega balinarskega kluba ŠAMPIONKA Renče, prav v teh dneh zaključuje s pripravami za novo tekmovalno sezono v I. območni ligi, ki se začne maja in bo trajala vse do konca meseca septembra.

V času priprav smo odigrali več prijateljskih tekem in to dokaj uspešno, kar pomeni, da so priprave potekale nadvse kakovostno in po programu.

Udeležili smo se tudi tradicionalnega mednarodnega turnirja ANPI v pobrateni občini Staranzano-Italija, kjer smo dosegli odlično tretje mesto, kar je nadvse pohvalno, saj so se tega turnirja udeležile tudi ekipe, ki tekmujejo v A-ligi Italije!

V balinarski dvorani v Renčah se je skozi vso zimsko sezono odvijala rekreacija s številnimi udeleženci vseh starostnih struktur balinarjev iz vseh krajev naše novo ustanovljene občine.

Tudi v teh mesecih se odvijajo rekreativne aktivnosti za ženske in moške in

Številni udeleženci balinarske rekreacije v zimskem času

to ob torkih in četrtek od 19.00 ure do 22.00 ure, ter ob nedeljah od 15.00 ure do 18.00 ure.

Vabimo vse ljubitelje balinarskega

športa, tudi iz sosednjih KS, da se nam priključite v čim večjem številu in uživajte z nami ob zdravem športnem vzdušju.

Napovedi za mesec maj:

- vsak drugi petek v mesecu: tekmovanja I. območne lige članske ekipe na balinišču Renčah
- 18. maja 2007: izbirna balinarska tekmovanja ŠI DU Severne primorske ženskih in moških ekip v Novi Gorici. Tega tekmovanja se bosta udeležili obe naši ekipi
- 20. maja 2007: športno balinarsko srečanje v Staranzanu-Italija, ki bo posvečeno 30. obletnici pobratenja, in se ga bosta udeležili ženska in moška ekipa iz Renč.

Davorin Arčon

12. PRIJATELJSKI SPUST PO VIPAVI RENČE - SOVODNJE (Italija)

Saj, bil je dan zemlje. Predavanje Tandre Cegnar o podnebni spremembi in o vplivih toplogrednih plinov na naše ozračje, je šlo kar nekako mimo nas. Kot, da bi nas ne zanimalo ... kot, da tudi mi nekoč ne bomo plačali svojega davka.

Nato se zgodi 12. prijateljski spust po reki Vipavi. Štart v Renčah - zaključek v Sovodnjah. Zdi se, da je Grozdanov štart z ograje mostu postal tradicionalen. Njegov skok je pomenil začetek prijateljskega in rekreativnega spusta po reki Vipavi.

135 udeležencev se je pognalo po reki navzdol. In reka je z svojim nizkim vodostajem pokazala zobe že na jezcu v Biljah. Kasneje tudi v Orehovljah, pa v Mirnu. Nekateri so morali čolne nositi, potiskati ali vleči za sabo.

Malica, pot, premagovanje ovir. In cilj. Sreča je ob doseganju cilja premoso-razmerna z vloženim trdom. Veslači so poročali o ribah, o krapih, ki so jih videli kar nekaj. Ja, tudi družjenje jih je povezovalo v veliko družino - vseeno je bilo ali si iz te ali one strani meje.

Čestitam organizatorjem ŠD Partizan Renče in KK Šilc iz Sovodenj!

Pa tudi v Orehovljah na malici (za kar poskrbi občina Miren – Kostanjevica) je bilo lepo.

Jurij Tomšič

POHOD NA TRSTELJ ŽE ŠESTDESETIČ - NPREKINJENO

Športno društvo Partizan Renče je 27. aprila 2007 organiziralo že 60. tradicionalni pohod na Trstelj. V lepem vremenu se je pohoda udeležilo veliko število pohodnikov, ki so se zbrali od blizu in daleč. Ob Stjenkovi koči je bilo zabavno cel dan, saj smo se ob športnih igrah otrok in odraslih nasmejali do solz. Druženje se je nadaljevalo s tradicionalnim plesom v »gojzerjih«. Vsekakor lahko to naše snidenje na Trstelju označimo kot eno prijetnejših druženj v letu.

Se še spomnite prvih pohodov?

Zgodnje jutro na prvomajski dan ... na čelu dolge kolone pohodnikov plapolala slovenska zastava ... daleč naokoli odmeva pesem ... pohodnikov je tisoč in veliko več ...

Po tem, ko so se v Opatjem selu na 1. maja začele odvijati proslave, smo naš pohod prestavili na 27. april. In tako je še danes. Ne glede na vreme se vsako leto

zberemo, obujamo spomine, spoznavamo »šalame« in vino iz različnih kleti, snujemo načrte za naprej... in z veseljem ugotavlja-

mo, da je med nami vsako leto več mladih. Živijo Trstelj 2008!

Dragotin Arčon

ŠPORTNO DRUŠTVO PARTIZAN RENČE

Na drugi tekmi pokala Slovenije v skokih z malo prožno ponjavo v Ljubljani, so bili naši tekmovalci spet uspešni. Ekipe cibancov je bila prva, ekipa mlajših dečkov in mladink pa četrta. Med posamezniki so naši tekmovalci osvojili štiri medalje.

Na Državnem prvenstvu v športni gimnastiki so cibanci osvojili 2. mesto, mlajši dečki pa so bili četrti. Med posamezniki so osvojili 2 odličji.

Dragotin Arčon

Maja Peric je med mladinkami osvojila srebrno medaljo.

Krajevna skupnost Vogrsko

MLADINSKI PIHALNI ORKESTER VOGRSKO

Na Vogrskem glasba povezuje vse generacije, od mladih do veteranov. Mladi pridobivamo znanje v godbeniški šoli pod mentorstvom prizadevnih učiteljev. Najbolj nas navdušuje druženje na vajah Mladinskega pihalnega orkestra pod vodstvom dirigenta Tomaža Škamperleta in seveda tudi veselje in zabava po njih.

Svoje znanje radi predstavimo staršem in širšemu občinstvu: tako smo skupaj s pevci šole Rajka Koritnika in harmonikaši pripravili koncert ob materinskem dnevu. Dvajsetega aprila pa smo poslušalce razveselili z zaključnim koncertom godbeniške šole.

Za konec šolskega leta pripravljamo še nekaj presenečenj.

Vabljeni!

PRAZNOVANJA

**Naj kdorkoli kdaj te vpraša
kdo živi na zemlji tej,
vedi, zemlja ta je naša,
tvoji dedi spijo v njej,
zanjo bori se naprej!**

RENČE 18 - 27 maj 2007

750 let prve znane pisne omembe Renč
60 let ŠD Partizana Renče
30 let pobratenja Renče-Staranzano

SPORED DOGAJANJA

Petek, 18. maja 2007

- ob 20.00 uri v Kulturni dvorani:
UVOD V PROSLAVLJANJE OBLETNIC
nagovor župana občine Renče-Vogrsko g. Aleša Bucika
nastop Akademskega ansambla narodnih plesov FRANCE
MAROLT iz Ljubljane

Sobota, 19. maja 2007

- ob 10.00 uri v kleti renškega gradu:
ODPRTJE RAZSTAVE O PRETEKLOSTI RENČ
- ob 17.00 uri začetek VSESLOVENSKEGA SOKOLSKEGA
ZLETA s parado od mosta in z nastopi v kotalkarski dvorani
v sklopu proslave 60-letnice ŠD Partizana Renče.

Nedelja, 20. maja 2007

- ob 9.30 uri SPOZNAVANJE RENČ za krajanje iz pobratenega
Štarancana po programu: *Spoznajmo pobrateni kraj*
- ob 17.30 uri v šolski knjižnici OKROGLA MIZA:
 - Geografske značilnosti renških dobav:
prof. Suzana Černe
 - Arheološke najdbe v Renčah in okolici:
dr. Drago Svobljak

Torek, 22. maja 2007

- ob 18.00 : v župnišču ODPRTJE RAZSTAVE O ŽUPNIJI
- ob 20.00 v šolski knjižnici OKROGLA MIZA:
 - Zgodovina Renč do 19. stoletja: *mag. Vojko Pavlin*
 - Zgodovina renške župnije: *prof. Franc Kralj*

Četrtek, 24. maja 2007

- ob 20.00 uri v šolski knjižnici OKROGLA MIZA:
 - Renče v devetnajstem stoletju: *dr. Branko Marušič*
 - Renče v prvi svetovni vojni: *prof. Drago Sedmak*

Petek, 25. maja 2007

- ob 20.00 v šolski knjižnici OKROGLA MIZA:
 - TIGR v Renčah: *prof. Nataša Nemeč*
 - Partizansko šolstvo na Goriškem in v Renčah:
mag. Slavica Plahuta
 - Žrtve med NOB v Renčah: *ing. Miran Pahor*

Nedelja, 27. maja 2007

- ob 14.30 uri praznovanje 30-letnice podpisa listine o pobratenju z občino Staranzano z odprto slavnostno sejo sveta KS Renče in podelitvijo priznanj. Spored bosta popestrila mladinski pevski zbor iz Staranzana in moški pevski zbor PROVOX. Sledilo bo družabno srečanje.

Osnovna šola Lucijana Bratkoviča-Bratuša

v tednu prireditve si boste v šoli in v vrtcu lahko ogledali tematske razstave, ki so jih pripravili v sklopu projekta »RENČE VČERAJ, DANES, JUTRI«.

Balinarji, ribiči in lovci, mladi nogometaši bodo s športnimi srečanji in druženjem z vrstniki iz Staranzana počastili 30-letno sodelovanje.

OB 60-LETNICI ŠPORTNEGA DRUŠTVA PARTIZAN RENČE* POKLON ŠPORTU JE POKLON KULTURI ŽIVLJENJA

Pred desetimi leti smo proslavljali petdeseto obletnico neprekinjene športne in telesnovzgojne dejavnosti v Renčah, povezane z ustanovitvijo in delovanjem Športnega društva Partizan. V letošnjem maju bomo povabljeni, da ob že tradicionalnih pozdravimo še nekatere nove dejavnosti in se veselimo živih vrelcev športnega utripa, ki je za človeka vedno in v vseh okoliščinah tudi pomembno kulturno dejanje. Zavedamo se, da športa ne moremo razumeti le kot nizanja dosežkov, čeprav so seveda njegov pomemben sestavni del, pravi smisel in namen pa je vendarle oblikovanje pokončne, samostojne in zdrave osebnosti, prepojene z etičnimi vrednotami humanizma, temelječih na harmoničnem, sonaravnem razvoju človeške družbe, človekovih sposobnosti in medčloveških odnosov. Želimo si, da bi v našem bivanjskem okolju športna kultura soustvarjala še več zadovoljstva in zdravih pogojev življenja. Od nove občine Renče-Vogrsko pričakujemo podporo pobudam pri zagotavljanju optimalnih pogojev za kvalitetno vadbo in čimprejšnjo ureditev razmer, ki motijo mirno in varno perspektivo Renč kot "najlepše vasi na Vipavskem", kakor so jo v svet ponesle besede znamenitega češkega filologa in raziskovalca Eduarda Pospichala (1838 – 1905) ter drugih znamenitih ljudi svetlega in čistega srca.

Letos smo pripravili že tretjo knjižico, ki se ukvarja s športom in telesno vzgojo v Renčah. Prva je izšla leta 1977 ob tridesetletnici telesnovzgojnega društva Partizan in zajema izvirna gradiva nekega časa, ki je obenem blizu in daleč, vsekakor pa zaznamovan z veliko zagnanostjo in z veseljem do življenja. V Renčah smo v sedemdesetih letih pričeli reševati nekatera ključna vprašanja našega kraja, vodo, ceste, kanalizacijo, telefonijo, obnovili smo delovanje pevskega zbora, pobratili smo se z bližnjo čezmejno občino Štarancan (Staranzano), praznovali smo dan gradbincev in objavili posebno publikacijo Kamen na kamen s prvim nekoliko bolj celovitim prikazom renške preteklosti in polpreteklosti dobe ... Športniki smo z veseljem pomagali, obenem pa

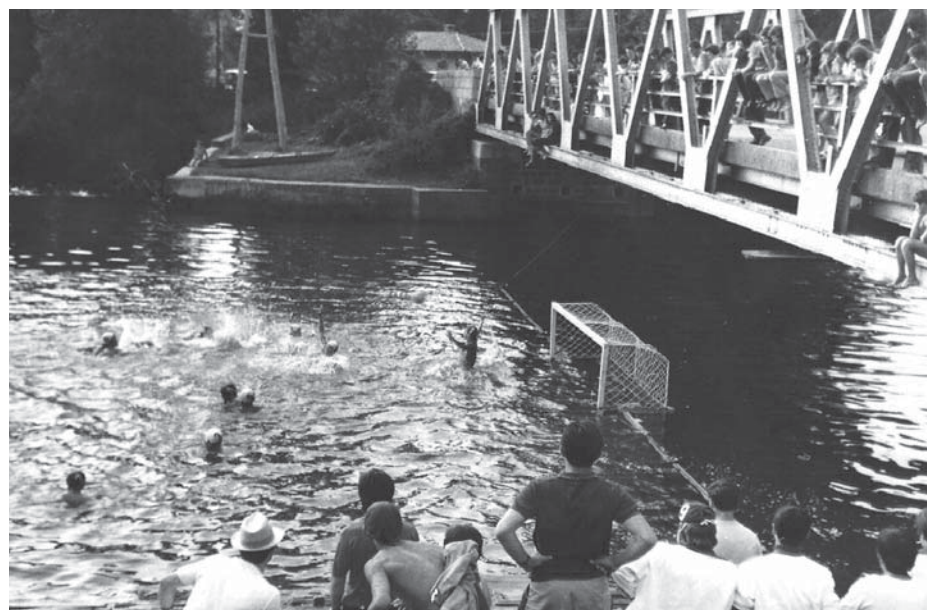
uspešno nadaljevali vadbene in tekmovalno tradicijo. Drobno knjižico o renškem športu je tedaj opremil prijatelj iz sosednje vasi Bilje, akademski kipar Negovan Nemec, ki je Renčam zapustil dva imenitna bisera: poleg opreme naše knjižice tudi umetniško oblikovanje spomenika primorskim gradbincem. Ta stoji ob osnovni šoli in vrtcu, na kraju, kjer so naši dedje davnega leta 1920 razvili delavsko zastavo – rdeči prapor.

Tudi ob petdesetletnici športa in telesne vzgoje v Renčah so naši vaditelji in njihovi mladi telovadci in telovadke pripravili imenitno akademijo. Objavili smo knjižico, ki je zaobjela obdobje od leta 1977 do 1997, hkrati pa je posegla tudi nekoliko nazaj, saj smo hoteli vanjo vnesti utrip celote, želeli smo pokazati, da je teh petdeset let v resnici le nadaljevanje bogate in žive športne tradicije. V tem obdobju smo v Renčah pridobili in izgubili glasbeno šolo, usahnil je domači pevski zbor, toda: pridobili smo obnovljeno pošto (v Renčah neprekinjeno deluje že od leta 1881!), dozidali in obnovili smo osnovno šolo, pridobili smo pokrito balinišče, tik pred zdajci je bilo odprtje pokrite kotalkarske dvorane in - še prej - dočakali smo novo telovadnico ...

Letošnja knjižica je posvečena šestdeseti obletnici ustanovitve Športnega društva Partizan in seveda tudi vsemu športnemu življenju v Renčah. Nekoliko več smo se posvetili novim dognanjem

iz naše preteklosti, povezane s sokolskim gibanjem. V tem gibanju so bili namreč opazno prisotni tudi Renčani, ki so narodnoobrambni sokolski duh širili v nova društva, tudi v društvo Partizan, iz katerega so izšli skoraj vsi naši klubi. Veliko zaslug za obogatitev naše vednosti o športu v Renčah ima Dragotin Arčon - Tine, ki bo z iskateljskim duhom najbrž še naprej brskal po zaprašenih arhivih, knjižnicah, v časopisih in pri posameznikih, ki bi v tej smeri lahko pomagali.

V naši krajevni skupnosti živi skoraj 2200 prebivalcev. Športniki smo vedno sodelovali pri vseh aktivnostih, bodisi neposredno, osebno ali skozi dejavnosti. Če bi človek natančneje pobrskal po kronikah in po spominu, bi videl, koliko je bilo najrazličnejših srečanj, tekmovanj in sodelovanj na prireditvah, kar vse je bogatilo našo osebno in kolektivno izkušnjo, naš ponos in odprtost v svet in do človeka. Naš zgodovinski spomin sega zelo daleč nazaj. Januarja lani je minilo natanko 750 let od prve znane pisne omembe Renč, kar pomeni, da smo kraj s (tisočletno) tradicijo, kakor so modro zapisali učenci renške osnovne šole in njihovi mentorji v čudoviti zgibanki o domačem kraju. Smo ponosni na svojo vas ter nanjo čustveno in miselno navezani, prepojeni s svobodoljubjem in spoštovanjem do žilave vztrajnosti naših prednikov. Tukaj je bila t.i. moderna občina skoraj nepretrgano od leta 1850 do 1955. V Renčah je bil že pred letom 1848 sedež zemljiškega gospostva z upravnimi in sodnimi funkcijami ...

PRIZOR IZ TEKME RENČE:DFLFIN 23.7.1972.
V RENČAH NA VIPAVI

Kar pomnim smo nekaj gradili. Zares se vidi, da smo zidarska vas. Seveda je najpomembnejše, kako smo gradili človeka, nas same. Športne objekte smo tudi največkrat gradili sami, ob skromni družbeni pomoči: že pred letom 1950 odbojgarsko igrišče, nato iz ruševin Brumatovega kar lepo telovadnico, v kateri je danes samopostrežna trgovina. Telovadnico smo odprli leta 1954 in na drog društvenega prapora vgradili imena darovalcev denarnih prispevkov. Pred tem smo telovadili v malo večji šolski učilnici. Tam sem s petimi leti začel tudi sam. Spominjam se, kako so naši starejši tovariši sami izdelali proge za plavanje, vrata za vaterpolo ... Delavnice so bile kar na dvorišču pri nunci Martki (Arčon). Zgradili smo igrišče ob šoli, igrišče ob telovadnici, nogometno igrišče, pokrito balinišče, uvedli smo samoprisevek za novo šolsko in društveno telovadnico, kjer smo opravili na tisoče prostovoljnih ur, enako za dvorano našim kotalkarjem. Ne, vsega ni mogoče naštet. Nekatero "udarniške" ure so zabeležene, marsikaj smo pozabili ...

Ne smemo pa pozabiti na vrhunske dosežke športnikov, ki so ime domačega kraja, društev in klubov ponesli širom naše domovine in v svet. Njihove državne, evropske in svetovne lovorike so se dotaknile slehernega med nami, vlivajo nam samozavest in spoštovanje do izjemnega truda, vztrajnosti in talentov, ki jih je rodila ta majhna zidarska vas pod Črnimi hribi goriškega Krasa. Naj naštejemo le nekatere (brez zamere, prosim) dejavnosti in posameznike iz petdesetih, šestdesetih let prejšnjega stoletja: mnogoboj – večkratni republiški (danes: državni) prvaki ekipno in posamično in državni (Jugoslavija) prvaki; plavanje - Dragan Pahor, bronasto državno (Jugoslavija) odličje na 200m mešano; vaterpolo, pionirji, dvakratni zaporedni republiški (da-

nes: državni) prvaki ... in nato, v devetdesetih letih in na začetku tega stoletja: ob številnih državnih prvakih v akrobatiki in gimnastiki, v balinanju in v kotalkanju, še preboj v evropski in svetovni vrh: Uroš Stibilj – srebrno in bronasto odličje na evropskem in bronasto na svetovnem mladinskem prvenstvu v umetnostnem kotalkanju; David Likar – srebrno ekipno in bronasto odličje med posamezniki na svetovnem mladinskem prvenstvu v balinanju (hitrostno zbijanje); Lucija Mlinarič – dve srebrni odličji na svetovnih mladinskih športnih igrah ter dve na svetovnem mladinskem prvenstvu; Sara Pregelj – bronasto odličje na svetovnem mladinskem prvenstvu; Mak Cattelani - pokal za prvo mesto in Blaž Michelizza - pokal za drugo mesto na mednarodnem tekmovanju v športni gimnastiki, dečki (preskok čez konja) ...

In ne smemo pozabiti, da so bila društvu in posameznikom podeljena visoka in najvišja družbena ter športna priznanja. Ustvarjali smo zgodovino, zaznamovali smo nek čas. Leta 1975 sta TVD Partizan in Branko Turel prejela priznanje Osvobodilne fronte, ki ga je tedaj podeljevala Socialistična zveza delovnega ljudstva, leta 1977 pa smo prejeli visoko priznanje za uspešno tridesetletno delo. Leta 1982 je društvo prejelo Bloudkovo plaketo in 1985. leta državno priznanje Telesnovzgojne zveze Jugoslavije za razvoj športne dejavnosti. Čeprav je med nami mnogo nosilcev pohval in priznanj za razvoj športa in telesne vzgoje, smo še posebej ponosni na dobitnike imenitnih zlatih Bloudkovih odličij, ki so jih prejeli Dušan Arčon, Cvetko Gatnik, Davorin Arčon in Dragotin Arčon, Danilo Stapančič pa je prejel Bloudkovo srebrno značko. Najvišje priznanje med renškimi športniki je leta 2001 prejel Dragotin Arčon. Mednarodni olimpijski komite mu je po-

delil prestižno odličje za amatersko delo v športu, kakršnega prejmejo le redki posamezniki. Vsa ta priznanja sama zase govorijo o veliki, zapleteni in neponovljivi zgodbi renškega športa, ki vzdržuje ravnotežje možnega, a se tudi lomi in spet dvigne v feniksov let, da bi blestela v sredici zvezdnega neba, v sferah še komaj verjetnega.

In še nekaj je, kar nas opominja, kako je najdragocenejši tisti čas, ki ga v sproščnem veselju darujemo sočloveku. To je čas srčne kulture in zbrane pomisli nanje, ki jih ni več. Ko proslavljamo pomembne mejnike naše športne in s tem kulturne zgodovine, se spoštljivo spominjamo znancev in prijateljev, ki so gradili temelje in vrhnjo stavbo renškega športa, a jih danes žal ni več med nami. Poklonimo jim toplo, hvaležno misel, ki je morda tudi pot k tihi zaobljubi, da bomo znali vrednotiti njihovo delo in slediti vzorom, ki so osmislili in neizbrisno zaznamovali tudi naša življenja in naš čas.

V preteklih desetletjih, v sto in več letih, je bilo zares veliko dejavnosti in ljudi, ki so vedno znova in vsak po svoje ustvarjali in oznanjali nov čas tudi za renški šport. V navezi odličnosti torej nazdravimo s svežim, prav tako žlahtnim sokom današnjih dni, za prihodnjih, še bolj uspešnih šestdeset let! Prizadevajmo si, da bi srečanja športnikov potekala sredi prijetnih spominov in v znamenju iskrenih spodbud in neskajljenega veselja. V sproščnem razcvetu majskih dni pričakujemo, da bodo tudi letošnje prireditve prvovrsten poklon športu kot kulturi življenja, ki gradi z nami in v nas trdne vezi človečnosti in visokih vrednot.

**Sestavek je skrajšano in prirejeno besedilo iz knjižice Šport in telesna vzgoja v Renčah, ki bo izšla pred slavnostno akademijo ob 60-letnici Športnega društva Partizan Renče, povezane z velikim vsesokolskim zletom v Renčah, 19. maja 2007.*

Program športnih prireditev ob praznovanju 60-letnice organiziranega in neprekinjenega delovanja športnega društva Partizan Renče

SOBOTA, 19. MAJ

OB 10.00 URI:

v kleti renškega gradu OTVORITEV RAZSTAVE O PRETEKLOSTI RENČ, v sklopu katere bo prikazana tudi zgodovina delovanja društva PARTIZAN

OB 17.00 URI:

VSESLOVENSKI SOKOLSKI ZLET Z MEDNARODNO UDELEŽBO
svečan mimohod vseh udeležencev od starega renškega mosta do kotalkarske dvorane

OB 17.30 URI:

ZAČETEK NASTOPOV VSEH UDELEŽENCEV ZLETA NA KOTALKALIŠČU

- Svečan prihod udeležencev na prizorišče, pozdrav župana občine Renče – Vogrsko, kratki pozdravni nagovor staroste Sokolske zveze Slovenije.
- Nastop predstavnikov ŠD Partizan Renče, ki praznuje 60 letnico delovanja.
- Nastop predstavnikov Sokol I Tabor iz Ljubljane, ki praznuje 100 letnico delovanja.

- Nastop ostalih udeležencev iz Slovenije.
- Nastop udeležencev iz tujine (Sokol Češke, Sokol Poljske, Sokol Slovaške in Sokol Srbije).

Po končani prireditvi bo družabno srečanje vseh nastopajočih z njihovimi vodstvi in gosti.

VSTOP JE PROST, VABLJENI !

75 LET PIHALNEGA ORKESTRA VOGRSKO NOTA NA NOTO SKLADBA, LETO NA LETO...75 LET

26. maja 2007 bo v Kulturnem domu v Novi Gorici slavnostni koncert **Pihalnega orkestra Vogrsko**, ki praznuje 75-letnico delovanja. Doba morda za nekatere ni dolga, toda pomembnejše je dejstvo, da delujemo neprekinjeno.

Vogrinski godbeniki niso utihnili niti ko je divjala vojna in je marsikateri godbenik odšel k vojakom. Niti takrat, ko smo ostali brez dirigenta. Takrat smo pač preigravali koračnice ali kakšen »valcer«, samo da smo igrali. Tudi za kakšen nastop se nas je zbrala včasih le peščica, a nastopa nismo odpovedali. Vogrinska vztrajnost in veselje do glasbe sta orkester skozi takšne in drugačne čase pripeljala do današnjih dni, ko taktirko odlično vihti **Tomaz Škamperle**.

Prvi »ne domači« dirigent je v godbo prišel še več mladih. Vsako leto večji pomladek nam zagotavlja, da je za prihodnost orkestra poskrbljeno. V godbeniški šoli se jih uči kar 26. Prav zaradi tega se orkester tudi vsako leto pomlajuje in letos imamo kar 13 članov mlajših od 18. let. Vztrajni pa so tudi veterani, saj so nekateri v orkestru že 60 let.

Na koncertu bodo člani orkestra za dolgoletno sodelovanje nagrajeni. Zveza slovenskih godb bo podelila številna priznanja: priznanja Bojana Adamiča za 10, 20 in 30 let in CISM medalje za zasluge, ki jih prejmejo godbeniki, ki igrajo več kot 35 let. Javni sklad kulturnih društev bo godbenikom podelil Gallusove značke za 5, 15 in 25 let ter častno

jubilejno značko godbenikom, ki igrajo 40 in več let. Koncertni program ne bo le instrumentalno obarvan, temveč tudi pevsko. V goste smo povabili tri zборе: **MoPZ Lijak 1883 Vogrsko**, **MePZ Ciril Silič Vrtojba** in **MePZ Senožče**. Združeni zbori in orkester bodo nastopili skupaj, kar bo prav gotovo vrhunec koncerta. Z orkestrom pa bosta zapeli tudi sopranistka **Irena Škamperle** in voditeljica koncerta **Lara P. Jankovič**.

Glasba povezuje ljudi. Naj nas poveže tudi **26. maja ob 19.00** na koncertu Pihalnega orkestra Vogrsko.

Nataša Podgornik

PREDSTAVLJAMO VAM

JANKO GREGORIČ - ZAPISAN MUZIKI

Janko Gregorič ob podelitvi priznanja ob 70-letnici Pihalnega orkestra Vogrsko aprila 2002 v gledališču v Novi Gorici.

Pihalni orkester Vogrsko praznuje letos 75-letnico delovanja. V svojem delovanju je bil deležen velikih vzponov, ni se pa mogel izogniti občasnim krizam. So pa bile v vogrinski godbi nekatere stalnice, ki so sestavu dajale karakter in počasi postale njegov zaščitni znak. Tak je tudi naš današnji sogovornik, Janko Gregorič, rojen 1930, po domače od Pepetovih, ki je najstarejši član Pihalnega orkestra Vogrsko, kot član veteranske sekcije pa je že zdavnaj postal ena od legend vogrinske muzike. Kljub častljivim letom je še vedno zelo vitalen in seveda brez rezerve aktiven v orkestru – letos bo začelo teči že 63. leto njegove glasbene poti.

Janko, kako ste sploh prišli v stik z glasbo, komu gre zasluga, da ste se začeli ukvarjati z glasbo in ji ostali zvesti več kot šest desetletij? So bili to prijatelji, je bilo v družini...

Ne, v družini tega ni bilo. Takoj po vojni je bil Franc Žižmond zadolžen za kulturo na Vogrskem. Organiziral je muziko, vodil je tudi zbor, dokler se Heroni Gregorič ni vrnil iz ujetništva, in tako je povabil mlade fante, 14, 15, 16 let stare, da bi se začeli učiti inštrumentov. Ko sem se vpisal, sem bil star dva dni manj kot 15 let. To je bilo v nedeljo, po maši, 17. junija 1945, v tako imenovani občinski hiši na Vogrskem. Tega dne se nas je vpisalo enih deset fantov. Prvič smo nastopili že za pusta naslednjega leta. Znali smo vsega kakšnih šest komadov, nič več, zato smo ves čas ponavljali eno isto. To so bili Pridi Gorenc, valcer Zvezdna zarja, Bodi moja, Štajeriš...

Ampak kako to, da ste se začeli učiti ravno klarineta, ne česa drugega? Vaš brat se je na primer učil trobil: ali so skrbeli, da ni bilo preveč enakih ali podobnih inštrumentov v eni družini ali kaj?

To je vse razporedil Franc Žižmond. Pogledal je katere inštrumente potrebuje takrat godba, pogledal nas je malo kako izgledamo na zunaj, bolj suh, bolj močan, in tako je vsakemu določil, česa se bo

učil. Starih muzikantov je bilo takrat namreč zelo malo. Eni niso preživeli vojne, eni so se šele pozneje vrnili iz taborišč in podobno, zato so hoteli z mladimi zapolniti vrzeli. Tudi še pri prvih nastopih, na manifestacijah v Gorici, še pred priključitvijo, je v naši godbi igralo veliko godbenikov iz sosednjih krajev: baritonist Lado iz Stare Gore, trobentar Grapulin iz Šempetra, njegov svak Pepi, ki je igral saks in klarinet, Guido z basom in tako... Te manifestacije so bile večkrat v Gorici, približno eno leto po koncu vojne. Enkrat nas je peljal Peter Barabonov, s konjem na vozu lojtrniku, do Rafuta, potem pa smo šli peš na Travnik. Ko se je nabralo dovolj ljudi, smo jo udarili po Korši: mi, muzika, spredaj, ostali manifestanti za nami. Zadaj so kričali, se cukali, pretepali, nanje so skozi okna metali steklenice, zliвали vodo. Na nas muzikantarje pa ne, ker smo bili obkroženi z ameriškimi vojaki, ki so nas nenehno fotografirali. Ko smo prišli do konca Korše, do železniške postaje, je muzika ostala sama: vsi ostali protestniki so se nekje po poti izgubili. Ali so se stopili z Italijani in »čerini«, nekatere je policija zaprla, za en dan, čez noč, tisti, ki so se najbolj izpostavljali pa so odsedeli tudi mesec ali dva. Mi smo od tam šli v gostilno v Štandrež, nato pa v Šempeter, kjer nas je čakal Peter z vozom.

Tudi moj prvi učitelj je bil že večkrat omenjeni Franc Žižmond, ko pa se je

njemu nabralo preveč učencev, jih je nekaj, med njimi tudi mene, prevzel Venčko Furlan, ko se je vrnil iz taborišča v Nemčiji. Zanimanje za godbo je bilo takrat zelo veliko.

Kaj pa dekleta? Takrat muzika ni bila ženski meštir?

Ne. To je bila fantovska zadeva. Niti jih ni nihče vprašal za kaj takega, niti se niso zanimala. So pa imela dekleta zelo rada glasbo, rada so poslušala, so prav navijala, v vseh slučajih so bila zraven. Da bi pa kdaj pristopile v godbo, to pa ne.

Ampak vi niste igrali samo v godbi na pihala, pač pa tudi plesnem v orkestru. Orkestraši ste bili, za tiste čase, deležni posebne pozornosti občinstva. Kako ste sploh začeli s tem orkestrom?

To je bilo pa takole. Za plese je najprej bila samo harmonika, igral je Franc Žižmond, potem se je pridružil tudi Venčko Furlan, ki je iz Nemčije prinesel en saksofon, učitelj Venček z violino. Nato je Žižmond, ki je že pred vojno poznal tržaškega trgovca z inštrumenti Bardelija, pomagal Heroniju Gregoriču dobiti s tržaškega en saksofon tenor. Heroni nas je imel mlade godbenike zelo rad, bil je zelo družaben človek, pihalni godbi je včasih tudi kaj pomagal, kaj pokazal. Veliko je prepisoval tudi note, ker je imel zelo spretno roko za to. Včasih, sploh ko je deževalo, sem kot mlad muzikant šel doma k enemu oknu, da nisem motil drugih, in vadil, tudi po cele ure. Heroni me je tako čez hrib na Grumišče slišal in je seveda slišal tudi moje napake. Veš, da me je včasih prišel k nam domov opozoriti: »Ti, fant, pošlušti, tisto ni tako, kot ti delaš!« in mi je pokazal, kako je prav. No, ko je videl, da jaz že nekaj znam, mi je na nastopih njihovega orkestra prepu-

stil inštrument za kakšne lažje orkestralne komade, on je pa s svojimi prijatelji, predvsem s kameradi iz Francije, šel po svoje. Ko sem ga šel iskat, naj pride nazaj na oder, mi je pogosto rekel: »O, daj, daj, kar ti igray, se boš še kaj navadil! Vidiš, da jaz nimam cajta...«. In tako sem, ko sem prišel od vojakov in je Heroniju že začelo nagajati zdravje, počasi pristal v plesnem orkestru, na začetku sem celo igral na Heronijev saksofon. Takrat smo se imenovali orkester Jadran in smo igrali tudi po trikrat na teden.

In kje ste vse igrali, ob katerih priložnostih, da ste bili zasedeni trikrat na teden?

Ho, od Postojne, Tomaja do Tolmina in vsi kraji tukaj okrog. Bilo je veliko porok, proslav, predvsem pa razne zabave samo za povabljenе. Na primer pikniki tistih z občine, iz notranjih zadev in seveda zabave zdravnikov. Ko so nas povabili funkcionarji v Tolmin, nam tja ni bilo potrebno iti s kolesi, so nas s svojimi službenimi vozili prišli iskati na Vogrsko, potem smo bili dva ali tri dni v Tolminu, v hotelu, in nato so nas pripeljali nazaj.

Kateri od teh »žurov« so bili najbolj »hudi«?

Hja, pri zdravnikih je vedno trajalo celo noč, ni bilo konca. Tudi Udba je imela močne piknike. Bilo je kot na ohceti: razkošje, od vsega je bilo na mizi... To je bilo za nas nekaj posebnega, saj se je takrat živelo zelo skromno.

Ampak to ni bilo več ljubiteljsko udeleževanje, to je bilo že polprofesionalno...

Seveda, ker smo veliko vadili in nastopali, smo tudi zelo dobro igrali. Enih deset let je bilo naše delo zelo intenzivno. Na repertoarju so bili foxi, sambe, boogie-woogie in podobno, proti koncu pa smo igrali samo še to moderno glasbo.

Še preden sem šel k vojakom, sem dobil ponudbo, da bi se pridružil orkestru policije iz Ljubljane, kjer so bili takrat že trije Vogrini. Enkrat, bilo je leta 1948, me je prišel iskat pred cerkev nekdo iz tega orkestra, sicer je bil doma iz Vrtojbe in sem ga poznal samo na videz, in mi je rekel, naj pridem v Ljubljano na avdicijo. Ko me je profesor Starič preizkusil, mi je takoj naročil, naj grem domov, naj si uredim vse papirje in se vrnem v Ljubljano, da začnem igrati v policijskem orkestru. Seveda se nisem mogel odločiti, da bi pustil vse skupaj doma in šel v Ljubljano. Že čez kakšen mesec, ko sem dobil poziv za v JLA, mi je začelo biti žal, ko sem pa

prišel v svojo enoto v Bosno, pa še bolj: strgani, lačni... Sem prosil komando, če bi se lahko pridružil vojaškemu orkestru v Kninu, pa so rekli da lahko, samo moram z njimi podpisati pogodbo za pet let. Jaz pa nisem videl dneva, da pridem ven iz tiste vojaščine...

Vi niste samo igrali v raznih orkestrih pač pa ste nekaj časa tudi učili mlade godbenike?

Ja, učil sem nekaj mladih fantov, dva še sedaj igrata z nami pri vogrinski godbi.

Včasih, ko ste bili še mladenič, je menda veljalo, da ste bili muzikantarji pri dekletih še posebej pošteti. Kako so pravzaprav tekle te stvari?

Ho, pup ni manjkalo! Tudi ko smo šli domov smo se ustavili, enkrat pri eni, drugič pri drugi, in zaigrali kakšno serenado in smo dobili za pit. Tudi soplesalk ni nikoli manjkalo. Tudi s pihalnim orkestrom smo vedno imeli svojo zvesto publiko. Tako je na primer Aleksander Saksida iz Renč, vsakič, ko je prišel na kakšen naš nastop, naročil Vipavsko koračnico.

Vi ste se večino svojega življenja, poleg vinogradništva, ukvarjali tudi s sadjarstvom, s pridelavo breskev. Kdaj so bili najboljši časi za to panogo?

Najboljša so bila tista leta pod Amerikanci, za časa cone A, samo smo imeli zelo malo pridelka, ker se med vojno ni nič napredovalo. Prodaja ni bila problem, vse so prišli iskati že domov. Potem je bila kriza dobrih deset let, za tem pa je zopet začelo iti boljše okoli leta '60. Ko so tisti trdi sistem malo obrnili, bogvari, če ga ne bi, so se razmere zelo izboljšale. Takrat v začetku '70 let je šlo najboljše, vozili smo breskve najprej v Ljubljano, potem pa na Reko. Saj na Reko smo vozili že prej, tudi že po priključitvi, samo je bilo vse bolj tako, na skritem...

Na skritem?

Seveda, takrat je bilo zelo strogo. Enkrat smo šli na vlak na v Prvačino, drugič na Volčjo Drago, ker so zmeraj poslali koga, da je oblasti obveščal, koliko je kdo pridelal. Potem pa so ti odmerili davek, za to je šlo. Po ruskem sistemu.

Je bila Reka zahteven trg?

Ma na Reki se je dalo prodati. Breskev tam ni bilo, že pod Italijo je bila Reka odvisna od dobave iz naših krajev. Lutman

Janko Gregorič (drugi z desne s saksofonom) med nastopom orkestra Jadran na Trstelju enkrat konec petdesetih let. Na fotografiji so še, od leve proti desni, Lojzko Jarc, Venčko Furlan in Severin Marvin.

je tako že pred vojno dobavljal breskve na reški trg. Iz Dalmacije še ni bilo breskev, pozneje kar so pripeljali, so pripeljali na tovarnjakih in je bilo vse bolj tako, obtolčeno...

Če primerjate reški in ljubljanski trg, kdo je bil bolj zahteven, ljubljanske srajce ali Rečani? Kaj pa za »naredit soud«, kje je bilo lažje?

Bolj zahteven je bil ljubljanski trg, samo se je dalo prodati, ker je bilo malo robe. V Reki se je vseeno dalo boljše zaslužiti, ker so vsaj tisti, ki so imeli dobre službe, v luki in podobno, jemali tudi po več kilogramov skupaj, medtem ko so Ljubljanci zmerom jemali manjše količine, pol kilce, eno kilo... Ko pa so prišli nemški turisti na tržnico na Reki, so vedno vzeli toliko sadežev, kolikor jih je bilo v družini. Vsakemu po eno breskev, sedaj pa ti zvagaj in izračunaj kakor veš... Italijani pa niso bili tako strogi: naročil je en kilo, ma si mu dal lahko tudi dva...

Se je dalo na Reki prodati trdo breskev?

Težko. Na Reki so vedno hoteli mehke in sočne breskve. V Ljubljani je že bilo drugače, tam se hoteli tudi trše sadje. Ni pa se dalo nikjer prodati slabe robe, to pa ne. Od starih sort so bile najboljše Neda, Karmen, Trionf-liš, Trionf-kosmat, Vadel, Red heaven je še danes. To so bile odlične, aromatične breskve, predvsem

pa zelo odporne. Škropili smo v celem letu enkrat, kvečjemu dvakrat.

Ampak ta zahteven trg je dobro plačal kakovost?

Če bi bilo še danes tako, bi se še marsikdo spustil v kmetijstvo. Takrat po vojni nismo doma imeli ničesar, napol požgano hišo, malo živine. Pozneje, v tistih petnajstih letih, ko je šlo najboljšo, pa smo z breskvami dobro zaslužili. Nabavili smo dva traktorja, kmetijsko mehanizacijo, predelali štalo, obnovili hišo... Saj je bila tudi živinoreja, vendar tam je bilo zaslužka samo toliko, da si šel skozi. Če bi bili sedaj taki zaslužki, bi bilo več kmetov.

Pa mislite, da bi bili mladi sedaj pripravljene vstajati ob enih ali dveh ponoči in peljati breskve na trg, kot je to počela vaša generacija?

Če bi bil denar, bi šli! Meni ni bilo težko vstajati na pot, če sem vedel, da bom zaslužil in si nekaj priboljšal, nekaj kupil.

Sedaj sva veliko govorila o glasbi, o navadah godbenikov nekoč in danes, o kmetijstvu in podobno. Vendar si ne morem kaj, da vas ne bi, kot najstarejšega godbenika v Pihalnega orkestra Vogrsko, povprašal tudi o drugih, malce širših življenjskih temah. Vi ste letnik 1930 in boste kmalu dopolnili 77 let, pa še vedno igrate v orkestru, še

vedno se ukvarjate s kmetijstvom, kot že vse vaše življenje, skratka ste zelo aktivni. Če vas tako pogledam, ste v boljši formi kot marsikateri 50-letnik. Čemu gre pripisati to vašo vitalnost?

Ma... (kratek premislek) Jaz težko ocenjujem. Jaz se nisem nikoli ravnal po kakšnih posebnih pravilih. Včasih sem se s kakšno stvarjo obremenjeval, ampak ne več kot toliko...

Slavni ameriški dirigent judovskega rodu Leonard Bernstein, ki je tudi sam dočkal visoko starost, je nekoč rekel, da dirigenti zelo dolgo živijo. Očitno se nekaj takega dogaja tudi instrumentalistom, če pogledam vas ali Lojzkota....

Vsaka glasba prispeva k dobremu počutju, daje človeku zagona. Jaz vidim po sebi: včasih sem doma zvečer zelo slab in utrujen, ko pa grem na vajo, pridem razpoložen domov.

Tako, obdelala sva muziko, kmetijstvo, malo sva pomodrovala o življenju... Ob koncu se vam še najiskreneje zahvaljujem za pogovor in vam želim, da bi še veliko igral v godbi, predvsem pa vam želim še veliko zdravja.

Hvala. Dokler bo, bo...

*Z Jankom Gregoričem sem se pogovarjal
Jožko Fornazarič*

IN-LINE HOKEJ KLUB RENČE

In-line hokej klub Renče letos beleži sedmo leto obstoja. Nastal je z namenom, da bi združil in ponudil prostor vsem tistim, ki so igrali hokej na raznih parkiriščih in drugih neprimernih površinah. S pomočjo Katjuše Žigon in Danila Stepančiča smo leta 2000 ustanovili klub, ki je začel delovati v Renčah.

Prvi trener, ki nas je učil osnov hokeja je bil Štefan Seme. Že prvo leto nas je popeljal na državno prvenstvo, kjer smo si nabirali izkušnje na tekmovanjih. Tekmovali smo v 3 kategorijah, U-14, U-16 in člani. Seveda so bili prvi rezultati bolj skromni, saj se nismo mogli enakovredno boriti z ekipam kot so Jesenice, Olimpija, Bled ...in tako smo prvo leto pristali na dnu lestvice DP.

Že drugo leto pa so prišle prve zmage. Kvaliteta igralcev se je dvignila in danes se lahko kosamo z najboljšimi ekipami. Če omenim le nekaj odmevnih rezultatov: 1. mesto na turnirju v Udinah, 3. mesto na turnirju v Postojni, 3. mesto na turnirju v Horjulu, dosegli smo tudi 4. mesto v izredno močni mednarodni ligi (finale v Renčah), 5. mesto v zimski ligi, itd.

Danes šteje klub 52 članov, od tega je 31 registriranih igralcev. Imamo dve ekipi članov in sicer ekipo Soški Psi, ki nastopa na DP in drugih ligah, ter ekipo rekreativcev, ki igrajo na raznih prijateljskih turnirjih.

V klubu imamo tudi dva reprezentanta in sicer Jureta Vnuka,

ki je hkrati tudi naš trener in Gregorja Valenčiča, ki je prišel k nam iz Postojne.

V letošnjem letu imamo dva cilja, da se v DP uvrstimo v končnico prvenstva in čimboljše uvrstitve v novi mednarodni ligi, ki se bo začela septembra. Organizirali smo jo skupaj s klubom "Fiame" iz sosednje Gorice pod okriljem EU.

V klubu bomo letos organizirali tečaj hokeja za najmlajše in malo večje. Radi bi estavili tudi žensko ekipo, vendar nam manjka nekaj igralcev. Zato vabimo vse, k jih ta šport veseli, naj se nam pridružijo.

Treninge imamo vsak torek in četrtek ob 20. uri na kotalkališču v Renčah.

Predsednik: Aleksander Bizjak

DRUŠTVO LJUBITELJEV TERENSKIH VOZIL - OFF ROAD EXTREME TEAM

Smo skupina ljubiteljev terenske vožnje, ki se je leta 2001 registrirala kot Društvo ljubiteljev terenskih vozil OFF ROAD EXTREME TEAM. Takrat s sedežem v Šempetru, danes v Bukovici.

Organizirano delujemo že sedem let. V vsem tem času se naše društvo trudi predvsem s tem, da ozavešča svoje člane in druge ljubitelje terenske vožnje, da bi prenehali z neorganiziranimi vožnjami po naravnih okoljih, ki za takšno vožnjo niso primerna. Zato organiziramo in obiskujemo prireditve, ki so pripravljene na poligonih primernih za terenske vožnje. Naši člani sodelujejo na različnih tekmovanjih in dosegajo odlične rezultate tudi na državnih prvenstvih, ki jih organizira Off road zveza Slovenije.

V zadnjem času smo v Renčah in okolici najbolj prepoznavni po organizaciji dvodnevne prireditve s preizkušnjami v spretnostni vožnji s terenskimi vozili. To so preizkušnje, ki veljajo za državno prvenstvo in so v treh kategorijah: soft, spretnostna in hard (**soft** – vožnja med količki z žogicami po zahtevnem terenu - tekmovalci morajo pri tem paziti da poleg podrtja količka ne premaknejo žogice. **Spretnostna** – vožnja po zahtevni in vijugavi poti omejeni s trakom, kjer tekmovalci poleg natančnosti po-

kažejo tudi hitrost manevriranja med ovirami in nazadnje, verjetno najbolj atraktivna preizkušnja **hard**, kjer posebno opremljeni terenci (varnostna kletka, naprava za vleko, vzmetenje, gume...) vozijo po zelo zahtevni progi (blato, vzponi, previsi, jarki ...) Preizkušnjo bomo organizirali tudi letos in to 26. in 27. maja v glinokopu GORIŠKIH OPEKARN.

Naš klub mesečno organizira sestanke, na katerih se teoretično usposabljam za voznike in sodnike na prireditvah, se

pripravljamo na organizacijo tekmovanj ter izmenjujemo izkušnje.

Velik del delovanja pa je seveda posvečen predvsem druženju članov in simpatizerjev, organizaciji družabnih srečanj in sodelovanju na srečanjih sorodnih klubov.

PRISRČNO VABLJENI NA PRIREDITVE 26. maja 27. maja 2007 v glinokopu GORIŠKIH OPEKARN.

*Predsednik kluba:
Viljem Košuta*

Program prireditve:

Sobota, 26. 5. 2007 - spretnostna preizkušnja in soft

od 09.00 do 10.00 ure	prijave
od 10.00 do 10.20 ure	ogled proge
od 10.20 do 10.30 ure	sestane s tekmovalci
ob 10.30 uri	start prve preizkušnje (start je posamičen, vozi se po en krog)
ob 18.00 uri	zaključek in podelitev priznanj

Nedelja, 27. 5. 2007 - hard preizkušnja

od 09.00 do 10.00 ure	prijave
od 10.00 do 10.20 ure	ogled proge
od 10.20 do 10.30 ure	sestane s tekmovalci
ob 10.30 uri	start prve preizkušnje (start je posamičen, vozi se po tri kroge različnih težavnostnih stopenj)
ob 18.00 uri	zaključek in podelitev priznanj

ADRIATIC SLOVENICA, zavarovalniška družba d.d.

V naši državi je zavarovalništvo dokaj razvejano, saj na slovenskem zavarovalniškem trgu deluje kar nekaj zavaroval-

nic. Ena izmed njih je tudi zavarovalna družba Adriatic Slovenica d.d., po velikosti druga največja v državi.

Adriatic Slovenica d.d. je nastala z združitvijo dveh uglednih zavarovalnic Adriatica in Slovenice, bivše Croatie. Pravno formalno se je to zgodilo s pripojitvijo Slovenice, zavarovalniške hiše d.d. iz Ljubljane k Adriaticu zavarovalniški družbi d.d. Koper, kjer je tudi sedaj sedež družbe. Bili so prva zavarovalnica, ki so se preoblikovali iz monopolnega zavarovalnega sistema ter leta 1991 vnesli na slovenski zavarovalniški trg raznolikost in konkurenco.

V nekaj letih so se iz regijske razvili v vseslovensko zavarovalnico z 10 % tržnim deležem. Na trg so prihajali s pestro ponudbo zavarovalniških storitev in ob tem kot enega izmed osrednjih strateških ciljev vedno postavljali razvoj novih zavarovanj. Ključnega pomena je bila in uvedba prostovoljnih zdravstvenih zavarovanj, saj je bil Adriatic leta 1993 edina zavarovalnica, ki je poleg ZZS, trgu uspela ponuditi prostovoljna zdravstvena zavarovanja.

V Novi Gorici deluje Adriaticova poslovna enota, ki preko svojih poslovalnic pokriva območje celotne severne

Primorske, njen vodja pa je g. Radovan Pušnar. Mi smo obiskali poslovalnico na Trgu 21 v Renčah, ki jo vodi domačinka Majda Rusjan. Z možem Radovanom sta si uredila prijeten poslovni prostor, kjer poleg Adriatica domuje tudi avtošola Marus. Majda nam je o svojem vstopu v zavarovalniške vode povedala:

»Po končani ekonomski srednji šoli sem se zaposlila v računovodskem oddelku Goriških opekarn. Ob ustanovitvi samostojnega podjetja Keramix sem se preselila tja, pozneje pa sem ostala še v Martexu. Medtem mi je ob delu uspelo dokončati še višjo ekonomsko šolo. V tem obdobju se je pričela menjavati lastniška struktura v Martexu, časi so bili kar negotovi. Ponudila se mi je priložnost po dodatnem izobraževanju in sicer za zavarovalniškega agenta. Že takoj po končanem usposabljenju l. 1992, ob redni zaposlitvi, sem začela z zavarovalniškimi deli. Sedež zastopstva je bil kar doma, kjer smo sklepali zavarovanja. Ta smo sklepali tudi pri strankah na domu. Krog strank sem širila s pomočjo moža

in znancev ter prijateljev. Prevladovala so avtomobilska in druga premoženjska zavarovanja. Ko je bilo dela dovolj, sem pustila službo na Martexu in se povsem posvetila zavarovalništvu in pomoči možu pri vodenju avtošole. V letu 2002 pa je dozorel čas za urejen sedež poslovalnice, najprej z najemom, nato pa z odkupom sedanjega prostora.«

In kakšna je ponudba zavarovanj, ki jih ponuja Adriatic Slovenija in so prevladujoča tudi v renški poslovalnici:

- Premoženjska zavarovanja, kjer so najpogostejša avtomobilska (obvezna in kasko) in zavarovanja stanovanjskih in drugih objektov.
- Nezgodna zavarovanja, kamor so všteta tudi zavarovanja otrok in mladine, ki trajajo po eno šolsko leto.
- Življenska in naložbena zavarovanja.
- Prostovoljno zdravstveno zavarovanje.
- Zavarovanja prirediteljev, živali, kmetijskih pridelkov itd.
- Zavarovanja za tujino Coris.

Od 1. marca letos ponujajo vsem skleniteljem kasko zavarovanja tudi zavarovanje asistencije Coris in pravne zaščite za letno premijo samo 1,01 EUR. Zavarovanje velja doma in v tujini, zajema pa različna kritja, kot so:

- kritje stroškov organizacije prve pomoči
- kritje stroškov popravil v primeru manjše okvare
- kritje stroškov vleke
- kritje stroškov prevoza šoferja in potnikov... in še nekatera druga.

Celo leto pa poteka nagradna igra Dvojna varnost – dvojna sreča za sklenitelje obveznega avtomobilskega zavarovanja,

v kateri je poleg glavne nagrade – osebnega avtomobila, še veliko drugih praktičnih nagrad.

Sedaj sklepajo tudi zelo ugodna zavarovanja motornih koles in sicer po polovični ceni. Ne nazadnje pa je potrebno omeniti, da stojijo strankam ob strani tudi z nasveti in pomočjo pri reševanju škodnih primerov, preden gredo v reševanje na sedež poslovne enote. V določenih primerih pa kličejo cenilca tudi na dom stranke.

Naj zaključimo pregovorom, da nesreča nikoli ne počiva in prepričanjem, da imajo zaposleni v Adriatic Slovenici posluš za pomoč v stiski. Vemo pa tudi, da raznim klubom in društvom radi pomagajo tudi kot sponzorji pri raznih prireditvah in na tekmovanjih.

In še urnik poslovalnice v Renčah:
Od ponedeljka do petka od 7.00 do 11.00 ure in od 14.00 ure do 18.00 ure.
V soboto od 8.00 ure do 11.00 ure.

Pripravil Boris Arčon

MARTEX - VEČJA SKRB ZA VAROVANJE OKOLJA

MARTEX, edini slovenski proizvajalec talnih keramičnih ploščic, sledi 100-letni

tradiciji žganja gline v naših krajih že od leta 1977 in trenutno zaposluje 115 delavcev. Naravna lega izjemno kakovostne in homogenizirane gline nam omogoča, da z zelo malo dodatki ter s procesom žganja pri 1180 °C izdelamo keramično ploščico z izjemno visokimi mehanskimi in fizikalnimi lastnostmi.

Začetki proizvodnje so bili skromni, vendar se je podjetje kmalu srečalo z visokimi zahtevami trga in investicije v povečanje proizvodnih kapacitet so postale nujne. Največja vlaganja so bila izvedena v zadnjih 10. letih, in sicer v povečanje proizvodnih kapacitet, avtomatizacijo in razvoj, ki so bistveno vplivali

na izboljšanje delovnih pogojev. Podjetje je v letu 1999 pridobilo certifikat ISO 9001. V letu 2000 je bilo uvedenih še več dodatnih izboljšav s ciljem, da bi minimalne zahteve standardov presegle do varnih meja. Instalirana oprema nam omogoča odkrivanje kakršnih koli napak ali še tako majhnih kalibracijskih ali drugih dimenzijskih razlik, kar nam zagotavlja zanesljivost in stalnost kakovosti. V letu 2001 se je investiranje nadaljevalo v smeri širitve in posodabljanja proizvodnje z vključitvijo nove linije proizvoda s še nižjo stopnjo vodovpojnosti, ki nam omogoča izdelavo izdelkov za zunanjo uporabo. Vsak poseg v glavne ali pod-

porne procese je bil skrbno načrtovan tudi z vidika vplivov na okolje, tako da lahko danes govorimo, da so bistveni vplivi na okolje obvladovani v taki meri, da ne predstavljajo tveganja za zaposlene in širšo družbeno skupnost.

Danes je proizvodnja, ki je organizirana na 18.000 m² pokritih in skoraj 63.000 m² odkritih površin, avtomatizirana in popolnoma računalniško podprta.

V lastnem laboratoriju naša skupina kemikov nenehno proučuje nove designe, nove materiale, nove oblike in vplive na okolje. Trenutno je razvoj usmerjen v izdelavo izdelkov za industrijo s posebnimi zahtevami kot npr. prehrabena industrija, mesno predelovalna industrija, kemična industrija, itd. Prav razvoj novih proizvodov in uporaba najnovejših znanstvenih odkritij ter uporaba sodobnih tehnologij in materialov od nas terja, da razvijamo take proizvode, ki so v času uporabe in še kasneje neobremenjujoči za okolje.

Nenehna skrb za okolje in vse zainteresirane stranke (tako notranje kot zunanje) se odraža v vseh aktivnostih, ki jih izvajamo in v vseh načrtih in izzivih, ki so pred nami. Tako lahko z veseljem ugotovi-

vimo, da so učinki izvedenih posegov, investicij in posodobitev, odlični prav na tem področju. Tako smo v letu 2006 montirali nov vrečasti filter za čiščenje prahu iz dimnih plinov atomizerja. Učinkovitost čiščenja je 98% oz. daleč nad zahtevanimi standardi 3321.

V spodnji tabeli so navedeni rezultati merjenj izpustov posameznih prisotnih elementov in predpisanih mejnih vrednosti.

Element	Izmerjeno [mg/m ³]	Predpisane mejne vrednosti [mg/m ³]
Skupni prah	3.9	50
CO	27.3	100
NOx	53.2	500
SO2	5.2	500
Fluoridi	1.1	5
Kloridi	2.5	30
Težke kovine	0.217	5
Organske spojine	< 0,1	5

Projekt zmanjševanja porabe vode se nanaša predvsem na zajem vode, ki neposredno izpareva v ozračje. Ob nepre-

stanem zagotavljanju potrebnih količin za nemoten proizvodni proces uporabljamo industrijsko vodo, ki jo črpamo iz bližnjega jezera. Vodo, onesnaženo z ostanki glazur, vodimo v kanale pod glazirnimi linijami, po katerih prosto izteka

v zbiralnik odpadne vode. V isti zbiralnik priteka tudi odpadna voda iz priprave granulata. V zbiralniku s kapaciteto cca. 40 m³ imamo montirani dve mešali, ki s stalnim mešanjem preprečujeta usedanje glazure na dno. Neuporabno vodo v celoti uporabljamo za mletje surovin

v pripravi granulata. Na ta način zagotavljamo porabo vse neuporabne vode za lastne potrebe in je tokokrog onesnažene vode zaključen znotraj proizvodnega procesa.

Projekt zmanjševanja izvorov hrupa (predvsem mlina za mletje surovin, stiskanje, glaziranje in priprava glazur, peči z ventilatorji in dimnimi izpusti, kompresor zraka), ki so prisotni praktično skozi cel proizvodni postopek, obsega

nadzor nad temi napravami in njihovo redno vzdrževanje ter neobratovanje v nočnem času. K bistvenemu zmanjšanju hrupa je pripomogla investicija v kompresorske agregate za pripravo stisnjene zraka, ki so praktično neslišni ter nabave novega nakladalca.

Kot projekt zmanjševanja porabe energije smo v letu 2006 zaključili investicijo v kogeneracijo. S pomočjo plinskega generatorja proizvodimo električno energijo za lastne potrebe. Toploto izpušnih plinov uporabljamo za atomiziranje suspenzije glin – proizvodnjo granulata glin. S tem računamo na prihranke plina predvsem v

Rezultati meritev hrupa v dnevnem, večernem in nočnem času (L_{dvn}) pred stanovanjskimi hišami na Volčji Dragi – izvajalec: EVT SISTEMI d.o.o., oktober 2006

Kraj meritve emisije	Izračunana raven hrupa (dBA)	Mejna vrednost kazalcev hrupa (dBA)	Ugotovitev
pred st.hišo V.D. 44	54	58	Ne presega
pred st.hišo V.D. 43/a	53	58	Ne presega
pred st.hišo V.D. 39	52	58	Ne presega
pred st.hišami V.D. 45, 46 in 47	50	58	Ne presega

fazi atomiziranja. Nazivna moč plinskega agregata za kogeneracijo je 2,7 MW.

Z ukrepi za učinkovito rabo surovin in pomožnih sredstev ter ukrepi za zamenjavo nevarnih snovi z manj nevarnimi dosežemo predvsem zniževanje izgub materialov v vseh fazah proizvodnega procesa. Pri uporabi surovin in pomožnih materialov s škodljivimi lastnostmi smo v zadnjih letih uspešno izločali iz proizvodnje predvsem surovine za glazure, ki vsebujejo svinec. Izločanje teh surovin je še vedno v teku, zato uporabljamo le surovine, ki imajo v sestavi le neznatni delež težkih kovin.

V procesu proizvodnje keramičnih ploščic v nobeni fazi le-tega ne nastajajo nevarne snovi ali polproizvodi, ki bi ob morebitni nesreči, okvari ali nenadni zaustavitvi dela opreme, vplivale na okolje.

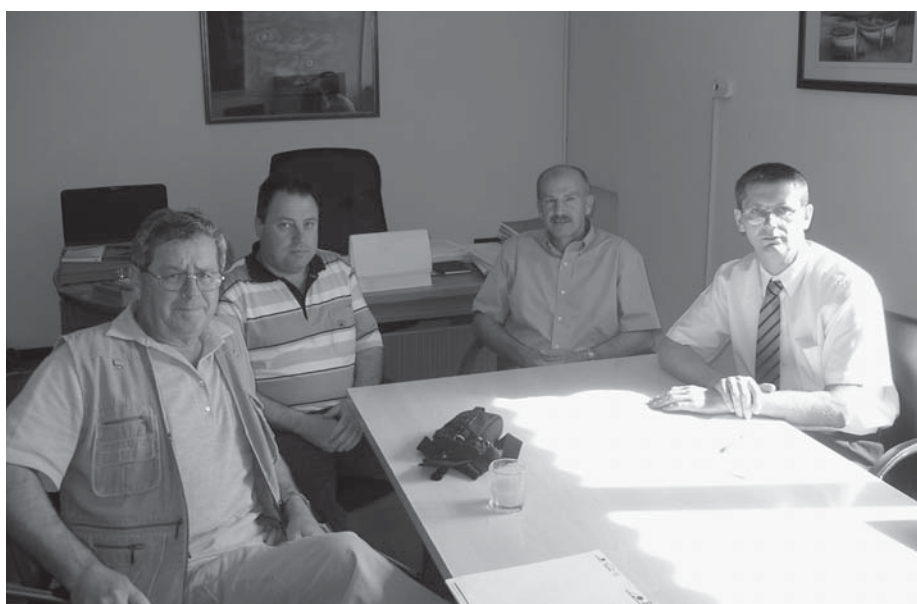
Prav zaradi nenehne skrbi za okolje v bližnji in širši okolici podjetja ter na mestih vgradnje naših izdelkov smo v zadnjih 10. letih v te namene investirali 8 mio EUR.

Naša želja je, da ostanemo dober sosed prebivalcem v neposredni bližini podjetja in njihova priložnost za zaposlitev ter vodilen proizvajalec talnih keramičnih ploščic v Evropi s prisotnostjo

na vseh pomembnih trgih sveta, za katere vsako leto predstavimo 3 do 4 nove kolekcije, s katerimi se želimo približati zahtevam teh tržišč. Naša proizvodnja nam s svojo organiziranostjo omogoča hitro prilagajanje kupčevim zahtevam in kar je še važnejše kratkim in natančnim

Države, v katerih smo največ prisotni pa so Nemčija, Italija, Poljska, Nizozemska, Anglija, Amerika, bližnji Vzhod...

Nekatere proizvode predstavljamo v katalogih celotna ponudba pa je dosegljiva na spletnem naslovu www.martex.si. Proizvodni asortiman obsega široko zbirko dimenzij (15×15; 12,5×25; 20×20; 30×30 in 40,7×40,7) in designov v debelini 7 do 10 mm. Ponudbo pa dopolnjujemo tudi s keramičnimi ploščicami različnih italijanskih proizvajalcev ter sanitarno keramiko skupaj s kopalniško opremo (tuš kabine, armature...) ter s strokovnim svetovanjem pri uresničitvi vaših zamisli in potreb kakor tudi samo izvedbo izbranih rešitev.

dobavam. Večina, kar 85% naše proizvodnje pa je že sedaj namenjena izvozu širom po Evropi in tudi drugod po svetu.

Predstavitve smo pripravili s sodelovanjem g. Ivana Črva, novega direktorja Martexa

LITERARNI KOTIČEK

TAMARA KOROŠAK

V PESKU ODHAJANJA

Na vročem pesku ležim
in nikogar ni
toplota me srka vase,
išoč kapljice na moji koži.
Pogrezam se v pesek,
sama sem,
s sanjami se rešujem,
vendar me pesek vleče vase. Tonem globlje in globlje
med drobna zrna večnosti
in toplota je moj edini sopotnik
na poti večne osamljenosti.
Neizmernost veselja občudujem,
hlinim brezbriznost,

kapljice na moji koži umirajo,
kakor odhajam tudi jaz.
Le droben utrinek v moji zavesti sem,
iščem prijatelja,
vendar samo na pol sem še jaz,
ostalo je le pesek veselja.
Izginjam v topli pesek,
prijetno je tako,
s sanjami se preživljam,
sanje so jaz.
Nikogar ni, ki bi me potegnil iz objema večnosti
na ustih umirajoč smehlaj življenja,
upanje ugaša,
kakor zvezde v novem jutru.
Naj te prosim odpuščanja,

ker si na poti odhajanja tudi ti,
zakaj se mi raje ne pridružiš,
da se skupaj upreva minevanju?
Pa čeprav samo v kratkih sanjah,
saj ta utrinek sva ti in jaz,
leži zdaj na pesek
in pridruži mi svojo toplo pripadnost.
Na vročem pesku ležim
in zdaj si poleg tudi ti,
moja roka v tvoji
in toneva v beli pesek minevanja.
Le sanje zdaj so ti in jaz,
sledovi se zbrisujejo
in glej jo, še zadnja kapljica na topli koži
je zdrsnila med zrna odhajanja.

PISMA BRALCEV

RAZSTAVA LIKOVNIKOV V VIPAVSKEM HRAMU

»Dobro vemo, da to, kar delamo ni nič drugega kakor kapljica v morje.

A če ne bi bilo kapljic, tudi morja ne bi bilo.«

(*mati Tereza*)

Sem članica društva MOST iz Ajdovščine, univerze za tretje življenjsko obdobje.

Obiskujem likovno delavnico pod vodstvom prof. **Antona Bavčarja**. Enkrat tedensko se družimo v treh likovnih skupinah.

Postali smo že pravi likovni mojstri. Sodelujemo in razstavljamo z več društvi po več krajih. Z društvom UNI-TRE iz

Krmina, sodelujemo že pet let. Izmenjujemo si prijateljske obiske in razstave. Likovniki iz Krmina rišejo in slikajo po predlogah iz umetnostne zgodovine; v njihovih delih zasledimo motive iz renesanse, impresionizma, kubizma in modernih struj. Dela naših skupin pa slovnijo na realistični podobi sveta, na posnemanju pokrajine, na tihožitjih in portalih.

Letošnja razstava v Vipavskem hramu je bila osnovana na temo VINO. Vino in trta sta tesno povezani z Vipavsko dolino in s Furlanijo. Razstava ni bila samo prikaz likovnega dogajanja, temveč

pravi kulturni dogodek, na katerega so bili povabljeni številni ugledni gostje: župani občin Krmin, Ajdovščine, Vipave in tudi iz naše občine Renče-Vogrsko.

Predstavnika obeh društev gospa **Dora Furlan** za MOST, in dr. **Michele di Maria** za UNI-TRE, sta pozdravila vse prisotne, nastopajoče ter si izmenjala priložnostna darila.

Po proslavi se je druženje nadaljevalo ob prigrizku in dobrem vinu. Zahvala za prijetno počutje gre pokrovitelju Agrolinda Vipava 1894.

Prelep ambient, kakršna je Vipavska klet, je dala prireditvi poseben čar in izjemno vzdušje.

Želim si, da bi tudi v naši občini začutili željo po kulturnem dogajanju.

Renata TISCHER

TEHNIŠKA KULTURA

Občani naše občine se ukvarjajo z mnogimi tehničnimi športi, s terenskimi vozili (Off Road Extrem team), motornimi kolesi, letalskimi modeli in podobno. Prav slednje je namenjeno najmlajšim. Za vzgojo doraščajoče mladine so poleg šole pomembne tudi izven šolske dejavnosti. Letalsko modeliranje je eno takih področij v okviru tehniške kulture, ki omogoča mladim, da razvijajo ročne spretnosti, razvijajo čut za delo v skupinah in se usposablja za sodelovanje na tekmovanjih na tem področju.

Nino Špacapan, dolgoletni mentor mladih modelarjev, naše mlade modelarje vzgaja skupaj z vrstniki iz Nove Gorice, Šempetra, Vrtojbe in Mirna. S tem se modelarji med seboj spoznajo, izmenjujejo izkušnje in usposablja za tekmovanja doma in tujini.

Bogo Rusjan Modelarji na travniku pred stavbo MO Nova Gorica

SUDOKU

3					9	8	5	
			2	3				9
	1	7		4				2
5		4				9		
				2		6	3	
6		3		7	5		4	
	3			8		5		
2		6					8	4
	5		4		6		2	

Navodilo:

1. V vsakem kvadratu in vrstici morajo biti števila od 1 do 9.
2. V nobenem primeru se številke ne smejo podvajati!

Rešitev:

342 619 857	524 163 978	431 782 596
865 237 419	179 824 635	296 351 784
917 548 362	683 975 241	758 496 123

Veliko užitka ob reševanju Sudokuja!
Roland TISCHER

občinski list

URADNO GLASILO OBČINE RENČE - VOGRSKO

Število izvodov je 1300 in ga prejmejo vsa gospodinjstva brezplačno.

Naslov: Občina Renče – Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga

UREDNIŠTVO: Boris Arčon, Radivoj Pahor, Branka Pregelj Arčon, Alenka Gregorič, Nataša Podgornik, Bogo Rusjan, Radovan Rusjan
e-mail: info@rence-vogrsko.si

uradne ure: sreda: od 15.00 ure do 17.00 ure

Krajevni urad Bukovica, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga, telefon: (05) 338 43 20, e-naslov: Petra.Kos@gov.si

Uradne ure: torek, od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 15.00, sreda, od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 17.00, petek, od 8.00 do 11.00 in od 12.00 do 13.00

Vabimo vas, da si ogledate tudi spletne strani:

www.rence-vogrsko.si uradna stran občine Renče-Vogrsko, ki je trenutno še v izdelavi

www.rence.si predstavitev Renč in aktualnih dogodkov v kraju

www.rence-vogrsko.com internetna stran mladih v občini Renče-Vogrsko